

இறையியல் கோலங்கள்

வடிவம் 33

ஜீலை - டிசெம்பர் 2015

வண்ணம் 2

இரக்கத்தின் திருமுகம் - ஒரு பார்வை

இரக்கத்தின் இல்லம் இதயமே - ஒரு சமூகப்பார்வை

இரக்கத்தின் ஆண்டையொட்டிய அனுபவம் பகிர்வு

இரக்கம் நிறைந்த இறைவன் - ஒரு வேதாகம தரிசனம்

கிறிஸ்துவின் பிறப்பு இரக்கத்தின் உன்னத வெளிப்பாடு

, தூய சவோரியார் குருத்துவக் கல்லூரி வெளியீடு

இறையியல் கோலங்கள்

தமிழ் இறையியல் அறையாண்டு இதழ்

IRAI IYAL KOLANKAL

Vol : 33
No. : 2
July - December : 2015

வடிவம் : 33
வண்ணம் : 2
ஜூலை - டிசம்பர் : 2015

புனித சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி
கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.

- ஆசிரியர்** : அருட்தந்தை மை.ஆ.போ.ற.சவுந்தரநாயகம்
- துணை ஆசிரியர்கள்** : அருட்தந்தை அ.யோ.ஜெயசீலன்
அருட்தந்தை இ.பெற்றாஸ் தயாபரன்
- நிர்வாகக் குழு** : அருட்சகோ. அ.அல்வின் கிருபாகரன்
அருட்சகோ. ரோ.மேரி பஸ்ரியன்
அருட்சகோ. கு.அஜித் சுலக்ஷன்
அருட்சகோ. அ.லியாண்ஸ்
அருட்சகோ. சீ.யேசுபரநாதன்
அருட்சகோ. கு.எட்வின் நரேஷ்
- Editor** : Rev. Fr. M. A. P. R. Savundranayagam
- Sub Editors** : Rev. Fr. A. J. Jeyaseelan
Rev. Fr. I. Petrus Thayaparan
- Administrative Board** : Rev. Bro. A. Alvin Kirubakaran
Rev. Bro. R. Mary Bastian
Rev. Bro. S. Ajith Sulaxshan
Rev. Bro. A. Liyans
Rev. Bro. S. Jesuparanathan
Rev. Bro. S. Edwin Naresh
- Publication** : St. Francis Xavier's Seminary
Columbuthurai, Jaffna, Sri Lanka.
Tel. No. : 021 222 2482, 021 222 7145

உள்ளே

- ✦ ஆசிரியர் உரை
- ✦ இரக்கத்தின் திருமுகம் - ஒரு பார்வை
அருட்சகோதரன் வே.றஞ்சன் சேவியர்
- ✦ இரக்கத்தின் இல்லம் இதயமே - ஒரு சமூகப்பார்வை
அருட்கலாநிதி ஸ்ரணி அன்ரணி OMI
- ✦ இரக்கத்தின் ஆன்டைவொட்டிய அனுபவப்பகிர்வு
அருட்தந்தை க.இ.மேரி யோசப் அவர்களுடனான நேர்காணல்
நேர் கண்டவர் : அருட்சகோதரன் அ.அல்வின் கிருபாகரன்
- ✦ இரக்கம் நிறைந்த இறைவன் - ஒரு வேதாகம தரிசனம்
அருட்சகோதரன் சி.அஜந்தன்
- ✦ கிறிஸ்துவின் பிறப்பு இரக்கத்தின் உன்னத வெளிப்பாடு
அருட்சகோதரி சொபியா பஸ்ரியாம்பிள்ளை (HFC)
- ✦ இறைவன் வழியில் பயணம் செய்து புனிதம் கண்ட பற்றோர் இவர்கள்...
புனித லூயிஸ் ஜோசப் அலோய்ஸ் ஸ்ரனின்லோஸ் மற்றும்
புனித செலி கொரின்
அருட்சகோதரன் ச.ஜோ சஞ்சதன் IVD

ஆசிரியர் உரை

இறையியல் கோலங்களின் 33வது இதழுக்கான ஆசிரியர் உரையை வரைவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். வழமையாக நடைபெறும் 25 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை யூபிலி ஆண்டு பிரகடனத்திற்கு சற்று வித்தியாசமாக ஒரு சிறப்பான யூபிலி ஆண்டை இரக்கத்தின் ஆண்டாக பாப்பிறை பிரான்சிஸ் அவர்கள் பிரகடனப்படுத்தியிருப்பது திருச்சபையின் வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. இந்த இரக்கத்தின் ஆண்டு என்ற யூபிலி 2ம் வத்திக்கான் சங்க நிறைவின் 50 ஆண்டுகளின் பூர்த்தியை நினைவு கூறுகின்றது. இறைவனுடைய இரக்கம் பரந்துவிரிந்து எல்லோரையும் சென்றடைய வேண்டும் என்ற பேராவல் மிகப்பெற்றவராய் பாப்பிறை பிரான்சிஸ் அவர்கள் பல சிறப்பான ஏற்பாடுகளை செய்திருக்கின்றார்.

பாவமன்னிப்பின் அவசியத்தை வலியுறுத்தி அதை வெற்றிகரமாக செயற்படுத்த வழிவகைகள் செய்துள்ளார். குறிப்பாக சிசுக்கொலையில் ஈடுபட்டு அதற்காக மனம் வருந்தி மன்னிப்பை பெறக்காத்திருப்போர் மட்டில் தனித்துவமான கவனத்தை கொண்டிருந்து குருக்கள் எல்லோரும் இந்த இரக்கத்தின் ஆண்டிலே மன்னிப்பை வழங்கலாம் என்று அனுமதியளித்துள்ளார். இம் மாதம் 8ம் திகதி தூய பேதுரு தேவாலயத்தில் தூய கதவைத் திறந்து இரக்கத்தின் ஆண்டை ஆரம்பித்து வைத்துள்ளார்.

எனவே இந்த சிறப்பிதழை நன்கு வாசித்து பயன் பெறுவதோடு அதைப் பிறருடன் பகிர்ந்து கொள்ள முயற்சிசிக்கலாம் என்ற ஆலோசனையுடன் இதை நிறைவு செய்கின்றேன்.

அருட்தந்தை மை.ஆ.போ.ற.சவுந்தரநாயகம்

“இரக்கத்தின் திருமுகம்” - ஒரு பார்வை

அருட்சகோதரன் வே.றுஞ்சன் சேவியர்

திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அவர்கள் மார்கழி மாதம் 8ம் திகதி கொண்டாடப்படும் அன்னை மரியாளின் மாசில்லாத உற்பவப் பெருவிழா தொடக்கம் 2016 கார்த்திகை 20ம் திகதி கொண்டாடப்படும் கிறிஸ்து அரசர் பெருவிழா வரையான ஆண்டினை இறை இரக்கத்தின் விசேட யூபிலி ஆண்டாக அறிவித்துள்ளார். இந்த யூபிலி ஆண்டானது இரண்டாம் வத்திக்கான் திருச்சங்கத்தின் 50 வது ஆண்டு நிறைவை முன்னிட்டதாகும். இறை இரக்கத்தின் யூபிலி ஆண்டினை முன்னிட்டு திருத்தந்தை அவர்கள் “இரக்கத்தின் திருமுகம்” எனும் மடலை வெளியிட்டுள்ளார்.

இயேசு கிறிஸ்துவே இறைத் தந்தையின் அளவு கடந்த இரக்கத்தினை வெளிப்படுத்தும் திருமுகமாவார். இந்த யூபிலி ஆண்டிலே தூய திரித்துவத்தின் மறைபொருளை வெளிப்படுத்தும் இரக்கத்தினைப்பற்றி நாம் தியானிக்க வேண்டும். இரக்கம் என்பது இறைவன் மனிதரை சந்திக்கின்ற மாபெரும் செயலாகும். இறைவனையும் மனிதனையும் இணைக்கின்ற உறவுப்பாலம் இரக்கம் என்றால் அது மிகையாகாது.

இவ்வாண்டில் இறை இரக்கத்தினை நமது வாழ்வில் வாழ்வதனுடாக இறைத்தந்தையின் சாட்சிகளாக நாம் வாழ முடியும். தூயக கதவுகளை திறந்து வைத்தல் இவ்வாண்டில் முன்னெடுக்கப்படும் விசேட செயலாகும். இச் செயலானது, இறை இரக்கத்தினை நோக்கி வருபவர்கள் ஆறுதலையும், மன்னிப்பையும், விடுதலையையும் பெறுபவர்கள் என்பதன் அடையாளமாக திகழ்கின்றது. உரோமாபுரியில் அமைந்துள்ள பாப்பிறைப் பேராலயங்களில் தூய கதவுகள் திறந்துவைக்கப்படுகின்ற அதே வேளை, தலத் திருச்சபைகளிலும், பேராலயங்கள் அல்லது துணைப் பேராலயங்களிலோ, மக்கள் அடிக்கடி தரிசிக்கும் விசேட திருத்தலங்களிலோ இறை இரக்கத்தின் கதவுகளாக தூயக கதவுகள் திறந்து வைக்கப்படும். இரண்டாம் வத்திக்கான் திருச்சங்கமானது திருச்சபையை சூழ்ந்திருந்த ஓடுக்கமான சுவர்களை இடித்து புதிய வழிகளில் நற்செய்தி அறிவிக்கப்

படுவதன் அவசியத்தை உணர்த்தியது. இதனால் இந்த மாபெரும் சரித்திர நிகழ்வை நாம் உயிர்த்தாடிப்புடன் நினைவு கூருவது அவசியமானதாகும். இதனால்தான் திருத்தந்தை இந்த விசேட யூபிலி ஆண்டினை அறிவித்துள்ளார். மனித வரலாறு முழுவதும் இறைவன் தம்மை இரக்கமும் பொறுமையும் உள்ளவராக வெளிப்படுத்தி வருகின்றார். மனிதரின் தீச் செயல்களுக்கு மேலாக இறைவனின் இரக்கமும் அன்பும் பொங்கி வழிகின்றது (தி.பாடல் 103:3-4). ஏனெனில் அவரது இரக்கம் எக்காலத்துக்கும் நிலைத்திருப்பதொன்றாகும். கிறிஸ்துவின் பாஸ்கா மறைபொருளும், சிறப்பாக அவரது தற்கையளிப்பும் இந்த இரக்கத்தின் வெளிப்பாடுகளேயாகும்.

இயேசுவினது முன்மையான பணியானது இறைத்தந்தையின் அன்பின் மறைபொருளை முழுமையாக வெளிப்படுத்துவதும் இறைவன் அன்பாயிருக்கிறார் என்பதனை எண்பிப்பதுமாகும் (1யோவான் 4:8,16). இறைமகன் கிறிஸ்துவினது வாழ்வும், பணியும் அவரது ஆழமான பரிவும், நீடிய இரக்கமும், இறைவன் மனிதனை எந்நிலையிலும் அன்பு செய்கிறார் என்பதனை வெளிப்படுத்துகின்றன. லூக்கா நற்செய்தியில் காணப்படுகின்ற இரக்கத்தின் உவமைகளான காணமற்போன ஆடு, காணாமற்போன திராக்கமா, ஊதாரி மைந்தன் போன்றவற்றின் மூலம் இயேசு கடவுளது அளவுகடந்த இரக்கத்தினையும், மன்னிப்பையும் புலப்படுத்துகின்றார். “நான் என் சகோதரரை ஏழு முறை மட்டுமா மன்னிக்க வேண்டும்? என்ற பேதுருவின் கேள்விக்கு, “ஏழு எழுபது முறை” என பதிலளிப்பதன் மூலம் இயேசு இறைத்தந்தையின் அளவுகடந்த மன்னிப்பினை சுட்டிக்காட்டுகின்றார் (மத்தேயு 18:22). இந்த உவமைகளுடனாக இரக்கம் என்பது இறைத்தந்தையின் மாபெரும் செயல் மட்டுமன்றி, அவருடைய உண்மையான பிள்ளைகளின் சிறந்த பண்புமாகும் என்பதனை இயேசு புலப்படுத்துகின்றார். வேதாகமத்தில் காணப்படுவது போல், இரக்கம் என்பது இறைவன் மனிதரை அணுகி வருகின்ற செயல்களை சுட்டிக்காட்டும் தனித்துவமான வார்த்தையாகும்.

இரக்கம் என்பது அனைத்திற்கும் மேலாக திருச்சபையின் வாழ்வின் அடித்தளமாகக் காணப்படுகின்றது. திருச்சபையின் அனைத்துவிதமான மேய்ப்புப்பணி முன்னெடுப்புக்களும் விசுவாசிகளுக்கு இறை இரக்கத்தினையும், அன்பினையும் பிரசன்னப்படுத்துவதாக அமைய

வேண்டும். திருச்சபையின் நம்பகத்தன்மையானது அவள் இறைமக்களுக்குக் காண்பிக்கும் அன்பு, இரக்கம் ஆகியவற்றின் மூலமே உறுதி செய்யப்படுகின்றது. ஆயினும், இந்த இரக்கத்தினை இறைமக்களுக்குக் காண்பிக்கின்ற கடமையை நாம் பல காலங்களாக மறந்திருக்கின்றோம் என்பது வருத்தமளிக்கின்றது. நீதிக்குக் குரல் கொடுக்கின்ற பணியினை அதீத ஆர்வத்தோடு முன்னெடுக்கின்றபோது, இரக்கம் காட்டப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை தட்டிக்கழிக்கின்ற சோதனை எமக்கு எழுவதுண்டு. ஆனால், திருச்சபையானது இரக்கத்தின் சாட்சியாக துலங்கவில்லையெனில், அதன் வாழ்வு மலட்டுத்தன்மையுடையதாயும், வறண்ட பாலை நிலம் போலும் காட்சியளிக்கும். இப்பொழுது பழையன மறந்து, நமது சகோதர சகோதரிகளின் பலவீனங்களிலும் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களிலும் பங்கெடுத்து இறையிரக்கத்தின் சமூகமாக நாம் வாழ வேண்டிய நேரம் பிறந்துள்ளது.

திருச்சபையானது இறையிரக்கத்தினை பறைசாற்ற பணிக்கப் பட்டுள்ளது. இவ்விரக்கமே நற்செய்திகளின் இதயத் துடிப்பாகவும் காணப்படுகின்றது. திருச்சபையானது தனது இரக்கம் நிறைந்த வாழ்வின் மூலம் ஒவ்வொரு மனித மனங்களையும் ஊடுருவ முடியும். அந்த வகையில், திருச்சபையின் தலையாய உண்மையாக கருதப்படுவது கிறிஸ்துவின் அன்பாகும். திருச்சபை தன்னை ஓர் அன்பின் பணியாளாக மாற்றி, அனைவருக்கும் இவ்வன்பை வழங்குகின்றது. இந்த யூபிலி ஆண்டு முழுவதுமாக நாம் இயேசு ஆண்டவரின், 'உங்கள் தந்தை இரக்கமுள்ளவராய் இருப்பதுபோல நீங்களும் இரக்கமுள்ளவர்களாய் இருங்கள்', என்கின்ற வார்த்தையின் ஒளியில் வாழ அழைக்கப்படுகின்றோம். இரக்கத்தினைக் வழங்க நம்மை இசைந்து கொடுப்பதற்கு நாம் இறைவார்த்தையினை ஆழமாக வாசித்து தியானிக்கவேண்டும்.

இந்த யூபிலி ஆண்டினிலே திருயாத்திரைகளை மேற்கொள்வது ஒரு சிறப்பம்சமாகக் காணப்படும். ஏனெனில், எமது முழு வாழ்வுமே ஒரு திருப்பயணம் என்பதனை இத் திருயாத்திரைகள் புலப்படுத்துகின்றன. உரோமாபுரியில் உள்ள தூய பேருதுவானவர் பேராலயத்தின் கதவினை நோக்கியோ அல்லது உலகின் ஏனைய திருத்தலங்களுக்கோ ஒவ்வொருவரும் தமது தகுதிக்கும், ஆற்றலுக்கும் ஏற்ற வகையில் இத் திருயாத்திரைகளை மேற்கொள்வது வரவேற்கத்தக்கது. இரக்கம் என்கின்ற

இலக்கை அடைவதற்கு நமது வாழ்வில் அர்ப்பணிப்பும், தியாக உள்ளமும் வேண்டும் என்பதற்கு இத்திருயாத்திரைகள் உன்னதமான அடையாளங்களாக அமையும். இரக்கம் எனும் இலக்கை நாம் அடைவதற்கு முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய திருயாத்திரைபற்றி இயேசு, லூக்கா நற்செய்தி 6:37-38ல் கூறுகிறார்: “பிறர் குற்றவாளிகள் எனத் தீர்ப்பளிக்காதீர்கள்; அப்போதுதான் நீங்களும் தீர்ப்புக்குள்ளாக மாட்டீர்கள். மற்றவர்களைக் கண்டனம் செய்யாதீர்கள்; அப்போதுதான் நீங்களும் கண்டனத்துக்கு ஆளாகமாட்டீர்கள். மன்னியுங்கள்; மன்னிப்பு பெறுவீர்கள். கொடுங்கள்; உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்; அழுக்கிக் குலுக்கிச் சரிந்து விழும்படி நன்றாய் அளந்து உங்கள் மடியில் போடுவார்கள். நீங்கள் எந்த அளவையால் அளக்கிறீர்களோ அதே அளவையால் உங்களுக்கும் அளக்கப்படும்.”

“தந்தை இரக்கமுள்ளவராய் இருப்பது போல நீங்களும் இரக்கமுள்ளவர்களாய் இருங்கள்” என்பதே இந்த யூபிலி ஆண்டின் இலட்சினை ஆகும். இந்த யூபிலி ஆண்டிலே, நாம், சிறப்பாக, மக்களால் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில் சமுதாயத்தின் ஓரங்களிலே வாழுகின்ற மனிதர்களை நோக்கி நம்முடைய இதயங்களைத் திருப்ப வேண்டும். இன்றைய நவீன உலகில் எத்தனை எத்தனை காயங்கள். தமது குரல்களை எழுப்ப முடியாது, குரல்கள் அடக்கியாளப்படுகின்ற நிலையில், பல துன்பங்களையும், வடுக்களையும் அனுபவிக்கும் மனிதர்கள் பலர் நமது சமுதாயத்தில் உள்ளனர். இவர்களின் காயங்களை ஆற்றவும், ஆறுதல் தைலத்தால் அவர்களுக்கு நிம்மதி கொடுக்கவும், இவ்வாண்டில் திருச்சபை விசேடமாக அழைக்கப்படுகிறது. இவ்வாண்டில் கிறிஸ்தவர் களாகிய நாம் சரீர், ஆன்மா சார்ந்த இரக்கச்செயல்களில் ஈடுபட வேண்டும்.

புனித லூக்கா நற்செய்தியிலே, ஆண்டவர் இயேசு ஓய்வு நாளில் தொழுகைக் கூடத்திற்கு சென்று வாசித்த பகுதியிலே, எசாயா இறைவாக்கினர் கூறிய, ‘ஆண்டவர் அருள்தரும் ஆண்டினை முழக்கமிட்டு அறிவிக்கவும்’, என்கிற வார்த்தைகள் காணப்பட்டன. அதே அருள்தரும் ஆண்டினையே நாம் இவ்வாண்டிலும் அனுபவிக்க அழைக்கப்படுகிறோம். இவ்வாண்டில் வரும் தவக்காலமானது இறைவனின் எல்லையில்லா இரக்கத்தினைக் கொண்டாடுகின்ற, அனுபவிக்கின்ற, பாக்கியம் நிறைந்த காலமாக அனுசரிக்கப்பட வேண்டும். இத்தவக்காலத்தில் இறைவாக்கினர்

மீக்காவின் பின்வரும் வார்த்தைகள் எமது சிந்தனைக்கு சாலப் பொருத்தமானது: “உமக்கு நிகரான இறைவன் யார்? எஞ்சியிருப்போரின் குற்றத்தைப் பொறுத்து நீர் உமது உரிமைச்சொத்தில் எஞ்சியிருப்போரின் தீச்செயலை மன்னிக்கின்றீர்; உமக்கு நிகரானவர் யார்? அவர் தம் சினத்தில் என்றென்றும் நிலைத்திரார்; ஏனெனில், அவர் பேரன்புகூர்வதில் விருப்பமுடையவர்;” (மீக்கா 7:18-19).

இந்த யூபிலி ஆண்டின் தவக்காலத்தில் வருகின்ற நான்காம் வாரத்திற்கு முன்னுள்ள வெள்ளி, சனி தினங்களில், “ஆண்டவருக்கான 24 மணித்தியாலங்கள்” என்கின்ற செபத் தியானங்கள் எல்லா மறைமாவட்டங்களிலும் அமுல்படுத்தப்படவேண்டும். அத்தோடு, பலரையும் இறைவன்பால் கொண்டு வருகின்ற பாவமன்னிப்பு அருட்சாதனத்தை நாம் முதன்மைப்படுத்துவதனுடாக இறைமக்கள் இறைவனின் அளவுகடந்த இரக்கத்தினை அனுபவிக்கச் செய்யவேண்டும். பாவமன்னிப்பு அருட்சாதனத்தை வழங்குகின்ற குருக்கள் இறை இரக்கத்தின் அடையாளங்களாகத் திகழவேண்டும். குருக்களாகிய நாம் முதலில் இறை இரக்கத்தினைத் தேடுகின்ற, மனமாற்றத்தை விரும்புகின்ற மனிதர்களாக மாறுவதன் மூலமே பாவமன்னிப்பு அருட்சாதனத்தை நன்முறையில் கொடுக்க முடியும். மனமாறுகின்ற மக்களை இறைத்தந்தையின் இல்லத்திற்குள் அழைத்து வருகின்ற பணியை ஒவ்வொரு குருவும் இவ்வருட்சாதனத்தினுடாக ஆற்ற வேண்டும்.

இந்த யூபிலி ஆண்டில் வரும் தவக்காலத்தில், திருத்தந்தை அவர்கள் இறை இரக்கத்தின் மறை பரப்பாளர்களை உலகெங்கும் அனுப்ப விரும்புகின்றார். இவர்கள் திருச்சபையின் தாய்மைப்பண்பின் அடையாளமாகவும், இறைவன் தம் மக்களைத் தேடிவந்து அவர்களை அரவணைக்கின்றார் என்பதன் சாட்சிகளாகவும் திகழ்வார்கள். ஒவ்வொரு மறைமாவட்ட ஆயர்களும் இந்த மறைபரப்பாளர்களை இன் முகத்தோடு வரவேற்பதோடு, தமது மறைமாவட்டங்களில் விசேட பணித்திட்டங்களையும் அமுல்படுத்தலாம்.

இறை இரக்கத்தின் செய்தியானது இவ்வாண்டில் விசேடமாக பாரிய குற்றச்செயல்கள் புரியும் வன்முறை கலாச்சாரத்தை விரும்புகின்ற அமைப்புகளில் உள்ள மனிதர்களைச் சென்றடையவேண்டும். பாவத்தை வெறுத்தாலும், பாவியை நேசிக்கின்ற இறைமகன் இயேசுவின் பெயரால்

திருத்தந்தை அனைவரையும் மனமாற்றத்திற்கு அழைக்கிறார். இம்மனிதர்கள் மனித மாண்பை பணத்தின் பெறுமதியோடு ஒப்பிட்டு பார்த்தலாகாது. ஏனெனில், நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒரு நாள் இறைவனின் தீர்ப்புக்கு ஆளாக வேண்டும். இதே மனமாற்றத் திற்கான அழைப்பு இலஞ்ச, ஊழல் செயல்களில் ஈடுபடுவோரிடமும் விடுக்கப்படுகின்றது. இந்நேரத்தில் நீதிக்கும், இரக்கத்திற்கும் இடையிலான ஆழமான தொடர்பை திருத்தந்தை வலியுறுத்த விரும்புகிறார். இவை இரண்டும் வெவ்வேறு அம்சங்களல்ல. மாறாக, நீதி என்பது ஒருவர் தம்மை முழுமையாக இறைவனின் திருவுளத்திற்கு கையளிப்பதில் கருக்கொள்கிறது. இங்கே, “நான் நேர்மையாளர்களை அல்ல, பாவிகளையே அழைக்க வந்தேன்” எனும் இயேசுவின் வார்த்தைகள் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கவை. ஆயினும், புனித பவுலடியார் நீதிக்கு முன்னதாக விசுவாசத்தை முதன்மைப்படுத்துகின்றார். ஏனெனில் மீட்பு வருவது சட்டங்களை கடைப்பிடிப்பதாலல்ல, மாறாக, இறைமகன் கிறிஸ்துவில் நம்பிக்கை கொள்ளவதால் என்பது பவுலடியாரின் படிப்பிணையாகும். இறையிருக்கமானது நீதிக்கு முரணானது அல்ல, மாறாக, இறைவன் பாவிகளை அணுகி வந்து, அவர்கள் மனமாறவும், அவரில் நம்பிக்கை கொள்ளவும் அவர்களுக்கு கொடுக்கின்ற ஓர் புதிய அழைப்பாகும். கடவுள் தம்மை நீதிச்சுவர்களுக்குள் கட்டுப்படுத்தி கொண்டால், அவர் கடவுள் எனும் நிலையை இழக்கிறார், ஏனெனில், அந்நிலையில் அவர், வெறுமனே சட்டத்தினை மதிக்கும் மனிதர்களைபோல மாறுகிறார். வெறுமனே நீதி மட்டும் போதாது தவறு செய்தவர்கள், தண்டனை அனுபவிக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால், இது மனமாற்றத்தின் முதற்படியே ஆகும். ஏனெனில், இந்நிலையில்தான் தவறிறழத்தவர்கள் இறைவனின் எல்லையில்லா அன்பினையும், இரக்கத்தினையும் பற்றி சிந்திக்கிறார்கள். கடவுள் நீதியை நிராகரிப்பதில்லை. மாறாக, தமது எல்லையில்லா அன்பினை நீதியின் அடித்தளமாகக் கைக்கொள்கின்றார்.

சாதாரணமாக, யூபிலி ஆண்டிலே, பரிபூரண பலன்கள் நல்குவது திருச்சபை மரபின் ஒரு வழக்கமாகும். இவ் வழக்கமானது கடவுளது மன்னிப்பு வரையறை யற்றது என்பதன் எடுத்துக்காட்டாகும். பாவமன்னிப்பு அருட்சாதனத்தின் ஊடாக கடவுள் நமது பாவங்களை மன்னித்து புதுவாழ்வு அளிக்கிறார். ஆயினும் பாவத்தினது எதிர்மறையான விளைவு எமது சொல்லிலும், செயலிலும் வெளிப்படுகின்றது. ஆனால் இறைவனின்

இரக்கம் இவ்விளைவைவிடவும் பலம் வாய்ந்தது. திருச்சபையானது புனிதர்களின் தோழமையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. நமது பலவீனங்களிலும், பாவநிலைகளிலும் இப் புனிதர்களின் உதவி எமக்கு துணை நிற்கிறது. பரிபூரண பலன்களை இந்த யூபிலி ஆண்டிலே வாழ்வதென்பது இறைத்தந்தையின் இரக்கத்தினை அணுகிச் சென்று, அவரது அளவு கடந்த மன்னிப்பை எமது முழு வாழ்விலும் அனுபவிப்பதாகும்.

திருச்சபையின் வரையறைகளுக்கு அப்பால் செல்லுகின்ற இரக்கத்தின் விசேட அம்சமும் ஒன்று உண்டு. அது யூத, இஸ்லாமிய மதங்களோடு உறவைப் பேண எம்மை அழைக்கின்றது. இவ்விரண்டு மதங்களுமே இரக்கத்தினை இறைவனின் விசேட குணாதிசயங்களில் ஒன்றாக காண்கின்றன. விவிலியத்தின் பழைய ஏற்பாட்டுப் பக்கங்கள் இறைவனின் இரக்கச் செயல்களால் நிறைந்துள்ளன. இஸ்லாம் மதமானது, படைத்த கடவுளுக்குக் கொடுக்கின்ற உன்னதமான பெயர்களுள் ஒன்று, 'இரக்கமும் பரிவும் உள்ளவர்' என்பதாகும். இந்தப் பெயரானது ஒவ்வொரு உண்மை யான இஸ்லாமியரதும் நாவில் என்றுமே உச்சரிக்கப்படும். இறைவனின் இரக்கத்தினைக் கொண்டாடும் இந்த யூபிலி ஆண்டானது எம்மை ஏனைய மதங்களோடும், சமய பாரம்பரியங்களோடும் ஒரு வளர்ச்சிநிலைச் சந்திப்பை ஏற்படுத்துவதோடு, ஆழமான புரிந்துணர்வையும் ஏற்படுத்துத்த வேண்டும். அத்தோடு, எல்லாவிதமான வன்முறைக் காலசாரங்களையும், ஒடுங்கிய மனநிலைகளையும், மரியாதையற்ற செயல்களையும் இல்லாதொழிக்க இவ்வாண்டு புத்தொளி நல்குவதாக.

இவ்வாண்டில் இறை இரக்கத்தின் தாயாகிய அன்னை மரியாள் எமக்குத் துணை புரிவார். அன்னை மரியாளைப் போன்று கடவுளின் மனிதவதார மறை பொருளை ஆழமாக உணர்ந்தவர் எவருமில்ர். அன்னை மரியாள் இறை அன்பின் மறைபொருளினை ஆழமாக அறிந்திருந்தமையினாலேயே இறை இரக்கத்தின் தூயகத்துக்குள் அவரால் நுழைய முடிந்தது. உடன்படிக்கையின் பேழையாக திகழ்கின்ற அன்னை மரியாள் இந்நிலைக்கு இறைவனின் அன்பினாலே தொடக்கத்திலிருந்தே தயார் செய்யப்பட்டாள். அவளது புகழ்ச்சிப் பாடலின்படி (லூக்கா 1:50), இறைவனின் இரக்கம் தலைமுறை தலைமுறையாய் உள்ளதாகும். அன்பின் சீடரான யோவானோடு அன்னை மரியாள் இயேசுவினால்

சிலுவையில் பேசப்பட்ட மன்னிப்பின் வார்த்தைகளுக்கு சான்று பகர்கிறாள். இவ்வாண்டில் நாம் இறை இரக்கத்தின் அப்போஸ்தலராகிய புனித பவுஸ்தீனாவுடைய பரிந்துரைக்காக மன்றாட வேண்டும்.

ஆகவே, இந்த விசேடமான யூபிலி ஆண்டிலே அர்ப்பணிப்புள்ள கிறிஸ்தவர்களாக, இறைத் தந்தை நாளாந்தம், எமக்கு நல்குகின்ற இரக்கத்தினைப் அனுபவித்து வாழுகின்ற மக்களாக திகழ நாம் அழைக்கப் பெறுகிறோம். இரக்கத்தினை பறைசாற்ற வேண்டியதன் அவசிய தேவையை திருச்சபை இத்திருணத்தில் நன்கு உணர்கின்றது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, திருச்சபையானது இறை இரக்கத்தின் நம்பிக்கைக்குரிய சாட்சியாகத் திகழவேண்டும். இறை இரக்கமானது என்றுமே வற்றாத ஓர் ஊற்றாகும். அதனை அணுகிவருவோர் வெறுங்கையோடு திரும்புவதில்லை. அவ்விருக்கமானது தீரந்து போவதுமில்லை. இவ்வாண்டிலே பின்வரும் வார்த்தைகளை நாம் மீண்டும் மீண்டும் எதிரொலிக்கச் செய்யவேண்டும்.

“ஆண்டவரே, உமது இரக்கத்தையும், உமது பேரன்பையும் நினைந்தருளும். ஏனெனில், அவை தொடக்கமுதல் உள்ளவையே (திருப்பாடல் 25:6). திருச்சபையானது ஒவ்வொரு மனிதரதும் குரலாக மாறி, இறை இரக்கத்தினை சலிப்பின்றி தொடர்ந்தும் வழங்குவதாக!

***A winning horse doesn't know
what a win is, It runs because of
the pain given by the rider. So
whenever you are in pain know
that God wants you to win.***

இரக்கத்தின் இல்லம் இதயமே: ஒரு சமூகப்பார்வை

அருட்கலாநிதி ஸ்ரீனி அன்ரனி OMI

முன்னுரை

இன்றைய சமூக-பொருளாதார-அரசியல் பண்பாட்டுச் சூழமைவும் அதன் தாக்கங்களும் மனித குலத்தின் வாழ்க்கையில் பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி யுள்ளது. உலகளாவிய கலாச்சாரமும் (globalized culture) நுகர்வு கலாச்சாரமும் (Consumerism), தொடர்புச் சாதனங்களின் ஆதிக்கமும் மரபுசார்ந்த மனித மதிப்பீடுகளை ஓரம் கட்டியுள்ளது எனலாம். இன்றைய மனித குலத்தின் வேர்கள் பூமிப்பந்தில் இத்தகைய பின் நவீனத்துவ (Post-modernism) காரணிகளால் இடம் பெயருமளவிற்கு மாறுதல்களை மனித மனங்களில் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதன் விளைவாக இறைவனில் ஊற்றெடுக்கும் அன்பு, இரக்கம், மன்னிப்பு போன்ற மனிதநேயப் பண்புகள் சமூகங்களிலும், ஏன் உலகளாவிய ரீதியிலும் அருகிப்போகத் தொடங்கியுள்ளன. இத்தகைய பின்புலத்தில் திருத்தந்தை இறை இரக்கத்தின் யூபிலி ஆண்டை கொண்டாட அழைப்பு விடுத்துள்ளார். இன்றைய பின்புதுமைக்கால மானிட சமூகமும், குறிப்பாக நமது சூழலும் பல்வேறு வகைகளில் இதயத்தில் ஈரமில்லாத, மலட்டுத்தன்மையுள்ள, இரக்கம் வற்றிப் போனவையாக மாறிக் கொண்டிருக்கின்றன. இறைவனின் இரக்கத்தை இன்று சமூகத்தில் பிரதிபலிக்கும் குறியீடுகளாக மாற ஒவ்வொரு மானிடனுக்கும் அழைப்பு விடுவிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்றைய எமது பண்பாட்டுச் சூழமைவில் நாம் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள், நெருக்கீடுகள் மத்தியில், பரிவிரக்கம் இல்லாத பாலைவனத்தை பசுஞ்சோலையாக மாற்ற நாம் என்ன செய்யலாம் என்பதை சிந்தித்து பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். இன்றைய எமது சமூகத்தின் வேர்களைத் தேடிப்பார்க்க வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

மனிதகுலம் ஒரு தனித்தீவகம்! சமூகம் சார்ந்தது

மனிதகுலம் இப்பூமிப்பந்தில் இருக்கும் நாள் வரைக்கும் தனித்தீவாக இருக்க முடியாது. இன்று மனிதர்கள் உல்லாசத்திற்காக உள்நோக்கங்

களுக்காக செயற்கை தீவுகளை உருவாக்கின்றார்கள். மனிதன் சமூகத்தை தவிர்த்து தனியே வாழ முடியாது (Man is not an island); ஒருவர் ஒருவரைச் சார்ந்து வாழ வேண்டியவன். மனிதன் நாடோடியாக வாழ்ந்த காலத்திலிருந்தே கூட்டமாகவே வாழ்ந்தான். இயற்கையின் சக்திகளை எதிர்கொண்டு வாழவும், காட்டு விலங்குகளிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் நாடோடியாக வாழ்ந்தாலும் (nomadic life) குழுவாகவே வாழ்ந்தான் என்று வரலாறு கூறுகின்றது. “மனிதன் ஒரு சமூகப் பிராணி” என்றார் தத்துவ மேதை அரிஸ்டோட்டில். இப்படியாக சமூகத்தை பிணைத்து இணைத்து வைத்திருப்பது வெறுமனே பொருளாதார சமூகப் பண்புகள் மட்டுமல்ல; இறைவனின் ஊற்றிலிருந்து புறப்பட்ட மனிதப்பண்புகள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. ‘இதயம் இல்லா உலகின் இதயமே சமயம்’ என்றார் கார்ல் மார்க்ஸ். குறிப்பாக திரு அவையும் அதனைச் சார்ந்த அமைப்புக்களும் சடங்கு சார்ந்த, அமைப்பை மையப்படுத்திய (Cultic) செயற்பாடுகளோடு மட்டும் திரு அவையின் வாழ்வை முடக்காது இரக்கச் செயல்களை முதன்மைப்படுத்தி இன்றைய உலகில் சாட்சியம் பகர அழைக்கப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக திருச்சபையை திருத்தந்தை கூறுவதுபோல் ‘தெருச்சபையாக’ (Church in the street) மாற்றுவதுதான் இன்றைய திரு அவையின் தேவையாகும். இறை இரக்கத்தினூடாக பல்சமய உரையாடலை ‘மனிதம்’ என்றும் மையப்புள்ளியில் வளர்ப்பதும், சமூக மாற்றத்திற்கான கூட்டு முயற்சிகளை நல்லெண்ணம் கொண்டவர்களோடு இணைந்து மேற்கொள்வதும் காலம் சார்ந்த பணியாகும்.

இன்றைய சமூகத்தை இரக்கமில்லாத சமூகமாக மாற்றியிருக்கும் தடைகளைத்தகர்த்தெறிய முனைப்புக்களை மேற்கொள்ளுவது அவசியமாகும். வழிபாடுகளுக்கும் வாழ்விற்குமான இடைவெளியை குறைப்பதற்கு செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வது சமூக மாற்றத்திற்கு வித்தாகும் என்பதே உண்மை (இஇதி 12). திரு அவை தன் அகவாழ்வில் பரிவிரக்கச் சமூகமாக திகழ்வதுடன், புறவாழ்வில் இரக்கச் செயல்களை செய்வதோடு மட்டும் நின்றவிடாது சமூக ஈடுபாடும் இன்றியமையாதது. சமூக, அரசியல், பொருளாதாரம் சார்ந்த அடிமைத்தனங்களிலிருந்து விடுதலை பெற மக்களோடு இணைந்து அர்ப்பணித்து செயற்படும் போது இரக்கமும் அன்பும் வெளிப்படும் மாற்றுக் கலாச்சாரத்திற்கான செயற்பாடுகளாகவே அமையும். பண்பாட்டு வளர்ச்சியில்தான் ஒரு சமூகம் நாகரீகமடைந்து, சமூகப்பண்புகளால் இறுக்கிப் பின்னப்பட்ட சமூகங்களாக (Social fabric) மாற்றமடைந்தன. அடுத்திருப்பவர் நலனில் அக்கறையும், சமூகத்தில் நலிந்தோர் மட்டில் ஈடுபாடும் காட்டுவது நற்செய்தி அறிவிப்பு பணியின்

சூறுகளில் ஒன்றாகும். மனிதகுலம் சமூகங்களாக ஒன்றித்து, இரக்க சிந்தையுடன் வாழ்வதற்கேற்ற சமூக ஈடுபாட்டுச் சூழல் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இது இன்று திருத்தந்தை சுட்டிக்காட்டும் “பாராமுகக் கலாச்சாரத்தை” (Culture of Indifference) தாண்டி அடுத்திருப்பவர் மட்டில் இரக்க சிந்தனையுடன் செயற்பட சமூகத்திற்கு உந்துதலாக அமையும்.

இரக்க செயற்பாடுகளுக்கு எதிரான சவால்கள்:

நவீனத்துவத்தின் சவால்கள்

இன்றைய எமது சமூச்சுழமைவானது வன்முறைகள், தீமைகள், சமூகச்சீரழிவுகளால், நிறைந்துள்ளது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. போர் ஓய்ந்தாலும், இன்னும் சமூகத் தீமைகளுக்கு எதிரான போர் ஓயவில்லை. வாள் வெட்டுச் சம்பவங்கள், கொலை, கொள்ளைகள், களவு போன்றவை பல்வேறு வகையான தீய விளைவுகளை சமூகத்தில் ஏற்படுத்துகின்றன. இதனால் சமூகப் பண்புகள் அருகிப்போய் தன்னலமும், அடுத்தவர் நலனில் அக்கறையில்லாத நிலையும் ஏற்படுகின்றது. இன்றும் பலருக்கு சமூகத்தின் மட்டில் ஈடுபாடு இல்லாத நிலையும் காணப்படுகின்றது. இன்றைய நவீனத்துவத்தின் அச்சுறுத்தல் மேலும் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. இதன் விளைவாக மனிதர்களிடையே நுகர்வு வெறியும், தன்னலமும் அதிகரித்து அடுத்திருப்பவர் மட்டில் எது வித அக்கறையில்லாத மனநிலைகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. இத்தகைய மனநிலைகளானது சமூகக் கட்டுக்கோப்பை உடைத்து சமூகப் பண்புகளை மலிநப்படுத்தி விடுகின்றது. எம் சூழமைவில், ஆலயங்களும் கோயில்களும் பெருகினாலும், மனிதப் பண்புகள் பெருகியதாக தெரியவில்லை. எனவே இன்றைய சூழமைவில் பின்நவீனத்துவத்தின் தாக்கங்களே சமூக வாழ்வை சீர்குலைத்து வருவதினால் இரக்கச் செயல்கள் அருகிப் போகின்றன. இன்றைய நவீனத்துவத்தை எப்படி எதிர்கொள்ளலாம் என்பதை இந்த இரக்கத்தின் ஆண்டில் சிந்தித்து திட்டமிடுவதன் மூலம் சமூகத்தின் இருப்புக்களாக விழங்கும் அன்பை, இரக்கத்தை வெளிக்கொணரும் இதயமாற்றத்தை மக்கள் மனங்களில் ஏற்படுத்தலாம். பின் நவீனத்துவத்தின் தாக்கங்கள் குறிப்பாக குடும்பங்களை குறிவைத்து பாரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதன் விளைவாக சமூகத்தின் உயிரணுவாகத் திகழும் குடும்பத்தில் சமூகப்பண்புகள் குறைந்து போகின்றன. முதலில் சமூகத்தின் உறைவிடமான குடும்பங்களில் அன்பு, இரக்கம், மன்னிப்ப நிலவக்கூடிய சூழல் உருவாக்கப்படவேண்டும். இத்தகைய சவால்களை எதிர்கொள்ளாமல் இரக்கச் செயல்களை சமூகத்தில் எதிர்பார்க்க முடியாது.

மதத்தின் போலிகளால் ஏற்படும் சவால்கள்

மதத்தின் நோக்கம், இலக்கு பற்றிய மாயைகளும் உண்மையான ஆன்மீகத்தை தேடாத சடங்குகளும் இன்று இறைவனது அன்பையும் இரக்கத்தையும் அனுசூலமாக்கி மனித நேயத்தை சகோதரத்துவத்தை மக்களுடைய மனங்களிலும், உறவுகளில் சமூகம் சார்ந்த பணிகளிலும் உருவாக்குவதே கிறிஸ்தவத்தினுடைய நோக்கமாகும். ஆனால் இன்று மதச் செயற்பாடுகள் பெரும்பாலும் சடங்குகளை (Cultic) மையப்படுத்தியதாக அமைகின்றபோது இரக்கச் செயல்களுக்கு இதயங்களில் இடமில்லாமல் போய்விடும். இன்று கோடி கோடியாகக் கொட்டி விண்தொடும் கோபுரங்களையும், ஆலயங்களை அழகுபடுத்துவதும் திருவிழாக்களை ஆடம்பரமாகக் கொண்டாடுவதும் வேரோட்டமில்லாத ஆன்மீகத்தையே வெளிப்படுத்துகின்றது. இத்தகைய செயற்பாடுகள் மதம் என்பது அறம்சார்ந்த இரக்கம் சார்ந்த செயல்களை தவிர்த்து புகழும் மாட்சியும் நிறைந்த ஆடம்பர விழாக்களை மையப்படுத்தியதாக அமைகின்றது. இன்றைய காலச் சூழ்மையில் கிறிஸ்தவத்தை அடுத்தவர் மட்டில் வெளிப்படுத்தும் அன்பு, இரக்கம் சார்ந்த செயல்களால் வாழ்வை மையப்படுத்தியதாக நோக்காமல் செயற்படுகின்ற போது மதம் நம்பகத் தன்மையை (credibility) இழக்கின்றது. இத்தகைய மேலோட்டமான மதத்தை சார்ந்து நிற்கும் சடங்குச் செயற்பாடுகள் கிறிஸ்தவத்தின் அடிப்படை இலக்குகளான அன்பு, இரக்கம், மன்னிப்பு என்பவற்றை பின்தள்ளி விடுகின்றது. இதுவும் இன்று இரக்கச் செயல்கள் இல்லாத சமூகமாக மாறுவதற்கும் காரணமாகவும், சவாலாகவும் அமைகின்றது. வெறுமையில் பிறந்து, வாழ்ந்த இயேசுவின் வாழ்விற்கு சவால் விடுவதாகவும் அமைகின்றது.

அடுத்திருப்பவரை மையப்படுத்திய ஆன்மீகம்.

திருத்தந்தையின் திருச்சபை பற்றிய பார்வை 'திருச்சபை ஏழைகளின் திருச்சபையாக' மாறவேண்டும் என்பதையே அடித்தளமாகக் கொண்டது. இது திருச்சபையின் அகவாழ்விலும் புறவாழ்விலும் ஏற்படும் போது திருச்சபையின் இதயம் இரக்கம் நிறைந்ததாக மாறும் நிலை ஏற்படும். இன்னும் அருட்பணியாளர்கள், துறவியர் ஆடம்பரமாக யூபிலிகள் கொண்டாடுவதும், நவீனத்தின் ஈட்பால் கவரப்பட்டு வாழுகின்ற சாட்சியமற்ற வாழ்க்கை முறையும் இரக்கச் செயல்கள் இறைமக்கள் மத்தியில் பெருகுவதற்கு தடையாகவுள்ளன. மேலும் இறைவார்த்தையின் ஒளியில் இறையனுபவம் பெறுகின்றபோதுதான் இயல்பாகவே அடுத்திருப்பவர் மட்டில்

இரக்கம் கொள்ளவும், சமூக ஈடுபாட்டுடன், இவ்வுலக சவால்களை எதிர்கொள்ளுகின்ற ஆற்றலை பெற்று சாட்சியமுள்ள வாழ்வு வாழவும் முடியும். சில வேளைகளில் இவற்றிற்கு எதிர்மாறாக மக்களை சமூகப் பிரச்சினைகளிலிருந்தும், அடுத்திருப்பவர் மட்டிலுள்ள கடமைகள், மனித நேயப்பணிகள் போன்றவற்றிலிருந்தும் அந்நியப்படுத்தும் பக்தி முயற்சிகள் ஆராதனைகள், குணமாக்கும் கூட்டங்களும் இன்று இரக்கச் செயல்கள் மக்கள் மத்தியில் மலர தடையாகவும் உள்ளன. வாழ்வைத் தொடாத வழிபாடுகளும், உள்ளங்களையும் உறவுகளையும் சமூகத்தில் ஈடுபாடு கொள்ளச் செய்ய மறுக்கின்ற முயற்சிகளும் வாழ்வை இரக்கத்தை மையப்படுத்திய வாழ்வு சார்ந்த இரக்கச் செயல்களுக்கு சவாலாக உள்ளன என்பதில் இருகருத்து இருக்க முடியாது. 'இரக்கத்தின் ஆண்டிலே' இதய மாற்றமும், கிறிஸ்தவம் வாழ்க்கை முறை என்ற ஆழமான உணர்வும் ஏற்படாத வரை அடுத்திருப்பவர் மட்டிலே இரக்கச் செயல்கள் மலர இடமில்லாமல் போய்விடும். "நவீன உலகின் புதுவகை அடிமைத்தனங்கள்" (இஇதி 16) என திருத்தந்தை குறிப்பிட்டதுபோல திருச்சபை தன் வாழ்வில் இத்தகைய அடிமைத்தனங்களிலிருந்து விடுதலை பெறும்போதுதான் இரக்கத்தின் அன்பின் குறியீடாக உலகிற்கு தன்னை அடையாளப்படுத்த முடியும்.

போருக்கு பின்னிலுள்ள சூழலில் இரக்கம்

போருக்கு பின் ஏற்பட்டுள்ள சூழலில் இன்று பெரும்பாலும் பரவலாக பேசப்படுவது நல்லிணக்கம் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. இன்று போரினவருக்களைத் தாங்கி நிற்கும் இதயங்கள் ஆற்றுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதில் இருகருத்து இருக்க முடியாது. இதை எப்படி ஆற்றப்போகின்றோம் என்பதே முக்கியமானது. இன்று எமது தமிழ்ச் சமூகம் ஏதோ ஒரு விதத்தில் காயப்பட்ட சமூகமாகவே மாறியுள்ளது. நமது நவீனத்துவ முன்னேற்றங்கள், வளர்ச்சிகள் அனைத்தும் இறையுணர்வினை இழந்து, வெறுப்பு என்னும் வலையில் வீழ்ந்து தவித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையையே இன்று கண்கூடாகக் காணுகின்றோம். எமது சமூகத்தில் தங்கி வாழ்வோரின் எண்ணிக்கை போரின் பின் அதிகரித்துள்ளது. திருத்தந்தை, திருச்சபை தன் புறவாழ்வில் இரக்கச் செயல்களை நற்செய்தியின் ஒளியில் செயற்பட முன்வரவேண்டுமென்று அழைப்பு விடுக்கின்றார் (இஇம.எண் 15) இத்தகைய பின்புலத்தில் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மட்டில் நாம் இரக்கச் செயல்களை வெளிப்படுத்தி காயப்பட்டு வாழும் மக்களின் துயரைத் துடைக்க

முன்வரவேண்டும் என்பதே இன்றைய சூழமைவின் தேவையாகும். விவிலியத்தில் இரக்கம் (Mercy), பரிவு கொள்ளுதல் (compassion) ஆகிய இரண்டு சொற்களும் பல நேரங்களில் ஒன்றுக்கொன்று மாற்றுச் சொல்லாகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பரிவு கொள்ளுதல் என்பது 'மற்றவர்களுடன் துன்புறு' என்ற அடிப்படைப் பொருளில் இடம் பெறுகின்றது. இரக்கமும், பரிவும் செயல்பாட்டிற்கு இட்டுச் செல்லும் வார்த்தைகளாகும். இன்றைய போருக்கு பின்னரான சூழமைவில் உறவிழந்து, உடமையிழந்து, முகவரியைத் தொலைத்து, அவயவங்களை இழந்தவர்களோடு நாம் துன்புறும் நிலையில் வாழ்வதே (empathy) உண்மையான இரக்கமாகும் என்று கூறமுடியும். இரக்கம் என்பது ஒரு கருத்தியல் அல்ல, இரக்கச் செயல்களில் ஈடுபடும்போதுதான் அதன் பொருள் நிறைவுத்தன்மையை அடைகின்றது. நல்லிணக்கம் என்பது உண்மையிலும் நீதியிலுமே ஏற்பட முடியும். இரக்கத்தின் வெளிப்பாடாகவே அடுத்திருப்பவரை நீதியோடு நடத்துதல் அமைகின்றது. அடுத்திருப்பவரில் அக்கறை கொள்ளாத வாழ்க்கை முறை ஒரு மதத்திற்குரிய இலக்காக இருக்க முடியாது. எனவே! இரக்கத்தின் ஆண்டில், போரினாலும், இன்னும் பல அனர்த்தங்களினாலும் நம்பிக்கையிழந்து வாழ்வோருக்கு நம்பிக்கையூட்டும் இரக்கச் செயல்களை செய்ய வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகும். குறிப்பாக காயப்பட்டவர்கள், ஆதவற்றோர், மாற்றுத் திறனாளிகள் மட்டில் அன்பாக நடத்தல், பரிவு காட்டுதல், இனிமையாக பேசுதல், உதவுதல் அனைத்தும் பரிவிரக்கத்தின் செயற்பாடுகளாகும். இன்னும் நீதிக்காக குரல் கொடுத்தலும், தீமைகளுக்கு எதிராக போராடுதலும் இரக்கத்தின் கூறுகளாகும். இத்தகைய விழிப்புணர்வு சமூகத்தில் ஏற்படும்போதே ஒரு சமூகம் சீரிய, நேரிய சமூகமாக மாற்றமடையும் சாத்தியமுண்டு.

இரக்கத்தின் அடித்தளத்தில் அன்புச் சமூகமாய் வாழ்ந்திட

இறை இரக்கத்தின் ஆண்டில் எப்படி வாழலாம் என்பதைப் பற்றி சிந்திக்கும்போது பல சிந்தனைகள் எம்மில் எழலாம். சில குறிப்பிட்ட இரக்கச் செயல்கள் மட்டும் போதுமா? இதற்கான பதிலை அன்னை திரேசா 'இருக்குமளவு இரக்கமாய் இரு' என்ற வார்த்தையின் மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றார். இதயத்திலிருந்தே இரக்கம் பிறக்கிறது. இது வாழ்நாள் முழுவதும் தொடரவேண்டும். இறை இரக்க ஆண்டில் நம்மை விட தாழ்ந்தவர்களாக நாம் கருதுபவர்களோடு, சமூக நல் உறவிலே சமமாக பழகுவதும் அவர்களை நடத்துவதும் அன்றாட இரக்கச்

செயல்களாக மாறும். எளிமையான மனநிலையில் வாழுகின்ற போதே இரக்கச் செயல்களை வெளிப்படுத்த இலகுவாயிருக்கும். இன்று எமது சமூக உறவுகளில் பலர் மட்டில் வெறுப்போடும், பகையையோடும் வாழ்கின்றோம். இங்கு இயேசுவின் மலைப்பொழிவு நிறைவான சமூக வாழ்விற்கு வழிகாட்டி நிற்கின்றது. எமக்கு எதிராக தீமை செய்பவர்களுக்கும் நன்மை செய்கின்றபோது சமூகத்திலே இரக்கம் வெளிப்படுகின்றது. தீமைகளைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிராமல், சமூகத்திற்கு என்ன நன்மை செய்யலாம் என்பதை சிந்தித்து செயலாற்றும் போது அங்கு அது இரக்கச் செயல்களாக மாறுகின்றது. இன்றும் நம்மில் பலர் நோயாளிகளாக உடலில், உள்ளத்தில், உறவுகளில் இருக்கின்றோம். இதற்கான அடிப்படைக் காரணிகளாக அறியாமை, வெறுப்பு, கோபம் என பலவற்றை குறிப்பிடலாம். பிறர் எமக்கு செய்த தீமைகள், கழுத்தறுப்புக்கள், அநீதிகள் போன்றவற்றை மன்னிக்க முடியாது தடுமாறுகின்றோம். இத்தகைய அன்பற்ற மனநிலைகளினால் ஒப்புரவாக முடியாத நிலையில் இரக்கச் செயல்கள் வெளிப்படுவதில்லை. இன்றைய சில அன்பியங்களும் பக்திச் சபைகளாக மாறத் தொடங்கியுள்ளன. சிறு கிறிஸ்தவகுழு நல்லெண்ணம் கொண்ட மனிதக் குழுமங்களை உருவாக்கி செயல்படுத்துகின்ற போது இரக்கச் செயல்களை மதம், இனம், மொழி தாண்டி விரிவுபடுத்தலாம். இன்று 'எல்லைகளைத் தாண்டிய' (crossing the Borders) ஆன்மீகம் மூலமே உண்மையான அன்பை, இரக்கத்தை வெளிப்படுத்தலாம். மதவெறி, இனவெறி, மொழிவெறி, போன்ற மையப் புள்ளிகளில் அனைவரையும் ஏற்று இரக்கத்தை வெளிப்படுத்த முடியும். தனிப்பட்ட ஆன்மீகம் (இறை-மனித) இன்று அடுத்தவர் சார்ந்த ஆன்மீகமாக மாற்றமடையும் போதே அன்புச் சமூகமாய் மாற முடியும். நலமான சமூகத்தை நல்லெண்ணம் கொண்ட மனிதர்களோடு இணைந்து செயற்பட வேண்டும். அன்பிய சமூகமாக உருமாற்றம் பெற இறையனுபவத்தில் தோய்ந்த வாழ்க்கை முறை இன்றியமையாதது. இதுவே உண்மையான மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்துவம்; இதன் மூலமே மன்னிப்பு, இரக்கச் செயல்கள் வெளிப்படும்.

இரக்கத்தின் ஆண்டை ஒட்டிய அனுபவப் பகிர்வு

அருட்தந்தை க.இ.மேரி யோசப் அவர்களுடனான நேர்காணல்

நேர் கண்டவர் : அருட்சகோதரன் அ.அல்வின் கிருபாகரன்

வினா 1

அருட்தந்தை அவர்களே, ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக குருத்துவப் பணியில் அர்ப்பணிப்போடு செயற்பட்டு வரும் உங்களிடமிருந்து இரக்கத்தின் ஆண்டில் அனுபவப் பகிர்வை பெறுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். எமது திருத்தந்தை இவ்வாண்டை இரக்கத்தின் ஆண்டாக பிரகடனப்படுத்தி யிருப்பது பற்றிய உங்களின் கருத்தை கூறுவீர்களா?

திருவிவிலியத்தில் இறைவனின் இரக்கத்தைப் பற்றி அதிகம் கூறப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக “ஆண்டவர், இரக்கமும் பரிவுமுள்ள இறைவன்” என்று மோசேக்கு வெளிப்பட்டதைப் பார்க்கிறோம். மேலும் திருப்பாடல்கள் பல இறைவனின் இரக்கத்தை எடுத்துரைக்கின்றன: “அவர் உனக்குப் பேரன்பையும் இரக்கத்தையும் மணிமுடியாகச் சூட்டுகின்றார்.” (103:4). “ஆண்டவர் தம் அடியாருக்கு இரக்கம் காட்டுவார்” (135:14) இயேசுவும் இறைத்தந்தையின் பேரிரக்கத்தைப் பற்றித் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். குறிப்பாக காணாமற்போன ஆடு, காணாமற்போன திராக்மா, காணாமற்போன மகன் ஆகிய மூன்று உவமைகளால் இறைத்தந்தை எத்துணை இரக்கம் உள்ளவர் என்று எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். லூக் 13. அதேவேளை இறைத்தந்தையின் பிள்ளைகளாகிய நாங்களுமே இரக்கமுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று படிப்பிக்கின்றார். “உங்கள் தந்தை இரக்கமுள்ளவராய் இருப்பது போல் நீங்களும் இரக்கமுள்ளவராய் இருங்கள் (லூக் 6:36) மேலும் தமது மலைப்பொழிவில் “இரக்கமுடையோர் பேறுபெற்றவர்”(மத் 5:7) என்று கூறி இரக்கம் இறையரசின் விழுமியங்களுள் முதன்மையாதொன்று என்று எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். ஆனால் புனித இரண்டாம் யோவான் பவுல் ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டியுள்ளது போல் இன்றைய கலாச்சார சூழலில் இரக்கம் என்றால் என்னவென்றே நாம் மறந்து விட்டோம். பருப்பொருள் கொள்கை, நுகர்வுக் கலாச்சாரம் போன்றவை நம்மை சுயநலவாதிகளாகவும் ஆணவம் மிக்கவர்களாகவும் மாற்றி விட்டது. அதனாலேதான் இன்றைய உலகில் போட்டி

பொறாமைகளும், வன்முறைகளும் வாடிக்கையாகியுள்ளன. எனவே, திருத்தந்தை இரக்கத்தின் யூபிலி ஆண்டொன்றைப் பிரகடனப்படுத்தியது மிகவும் பொருத்தமானதும் வரவேற்கப்படவேண்டியதும் என்பதே எனது தாழ்மையான கருத்தாகும்.

வினா 2

இன்றைய உலகில் போட்டிகள், வன்முறைகள், சுரண்டல்கள், சமத்துவமின்மை போர்கள், பழிவாங்கல்கள் என்பன வாடிக்கையாகி விட்ட நிலையில் எமது திருத்தந்தை அவர்கள் இவ்வாண்டை இரக்கத்தின் ஆண்டாகப் பிரகடனப்படுத்தியிருப்பது சாதாரியமான முடிவு என்று கூற முடியுமா?

ஆம், அது ஒரு சாதாரியமான முடிவுதான் என்பதை முதல் வினாவுக்கு நான் வழங்கியுள்ள பதிலில் காணலாம்.

வினா 3

திருச்சபையானது கருச்சிதைவு, ஓரினச்சேர்க்கை போன்ற பாவங்கள் மட்டும் மிகமிக கடுமையாக இருக்கின்ற நிலையில் இவர்கள் மட்டும் திருத்தந்தையின் மனநிலை அல்லது நோக்கு பற்றிய உங்களின் கருத்தை அறியலாமா?

கருச்சிதைவு வேறு, கருவழிப்பு அல்லது கருக்கலைப்பு என்பது வேறு, கருச்சிதைவு என்பது இயல்பாக தானாகவே ஒரு பெண்ணின் கர்ப்பத்தில் வளரும் கரு அழிந்து போவது இது இறையியலில் Spontaneous abortion என்று கூறப்படுகிறது. சாதாரண வழக்கில் இது ஆங்கிலத்தில் Miscarriage என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது பாவமல்ல. மாறாக கருவழிப்பு அல்லது கருக்கலைப்பு என்பது ஒருபெண் தனது கர்ப்பத்தில் வளரும் கருவை வேண்டுமென்று தனது செயற்பாட்டினால் அழிப்பதாகும். இறையியலில் இது Procured abortion என்று கூறப்படுகிறது. இது கொலைக்குச் சமமான கன்மமான பாவம் என்பதே திரு அவையின் மரபு ரீதியான படிப்பினையாகும்.

ஓரினச்சேர்க்கை என்பது இயற்கைக்கு மாறான ஒரு செயற்பாடாகும். எனவே இது ஒரு தவறான செயற்பாடாகும். இத்தகைய தீய செயல்களுக்காகத்தான் ஆண்டவர் சோதோம், கொமோரா எனும் நகர்களை அழித்தார் என்று தொடக்க நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது. (தொநா:19)

ஆகவே இந்த இரு செயற்பாடுகளையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஆனால் நாங்கள் பாவத்தை வெறுத்து ஒதுக்க வேண்டும் அதேவேளை பாவிகளுக்குப் பரிவு காட்ட வேண்டும் என்பதையே கிறிஸ்து தமது வார்த்தையாலும் வாழ்க்கையாலும் படிப்பித்துள்ளார். இதே மனநிலைதான் திருத்தந்தையின் மனநிலையாகவும் இருக்கிறது.

வினா 4

அருட்தந்தை அவர்களே நீங்கள் ஒழுக்க இறையியலில் (Moral Theology) நீண்ட கால அனுபவம் வாய்ந்த ஒரு விரிவுரையாளராக பணியாற்றி யிருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய நோக்கில் கருவழிப்பு, ஓரினச்சேர்க்கை என்பவற்றிற்கு மாற்று முடிவுகள் அல்லது ஆரோக்கியமான வேறு வழிகள் ஏதாவது உண்டா? ஒழுக்க இறையியல் நோக்கில் இவை பற்றி கூற முடியுமா?

கருவழிப்பு, ஓரினச்சேர்க்கை ஆகியவை தவறான செயல்கள் என ஏற்கனவே பார்த்தோம். எனவே அவற்றைத் தவிர்ப்பதைத் தவிர வேறு ஆரோக்கியமான வழிகள் இருக்கமுடியாது. எனவே அவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கான சில ஆலோசனைகளைக் கூறமுடியும். முதலில் கருவழிப்பை எடுத்துக்கொள்வோம். கருவழிப்புக்குப் பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று அவமானம். அதாவது திருமணமாகாத ஒரு பெண் தகாத உறவினால் அல்லது வன்புணர்வினால் கருத்தரித்தால் அது அப்பெண்ணுக்கு அவமானத்தை வருவிக்கும். அதனால் அத்தகைய பெண்கள் பிறர் அதை அறியாமல் இருப்பதற்காக இரகசியமாக கருவழிப்புச் செய்கிறார்கள். அனால் அதைத் தவிர்ப்பதற்குத் திரு அவை இவர்களுக்கு உதவுகிறது. எவ்வாறெனில் இவர்கள் பிரசவகாலம் வரையும் மறைவாக இருந்து பிள்ளையைப் பெறவும் பின்னர் குழந்தையை யாராவது தத்தெடுப்பதற்கும் சில கன்னியர் மடங்களில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது. இன்னொரு காரணம் நோயினால் பாதிக்கப்பட்ட சிசு. இன்று நவீன சாதனங்களைக் கொண்டு கருவில் வளரும் சிசுவின் உடல் நலத்தை அறிந்து கொள்ளலாம். இவ்வாறு கருவில் வளரும் ஒரு சிசு ஏதாவது நோய்த் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகி இருப்பது தெரியவந்தால் அந்தக் கருவை அழிக்கத் தேவையில்லை. மாறாக கருவிலேயே அதற்குச்சிகிச்சை அளிக்க முடியும்.

வேறொரு காரணம் குடும்பச்சுமை. அதாவது ஒரு குடும்பத்தில் ஏற்கனவே பல பிள்ளைகள் இருப்பதால் இன்னொரு பிள்ளையையும்

பெற்று வளர்ப்பது கஷ்டம் என்று கருதி கருவழிப்பு செய்வது. ஆனால் அப்படிச் செய்யாமல் குழந்தையைப் பெற்ற பின்னர் யாராவது நல்ல பெற்றோர் அப்பிள்ளையைத் தத்தெடுத்து வளர்ப்பதற்குக் கொடுக்கலாம். ஓரினச் சேர்க்கையைப் பொறுத்த மட்டில் ஒரே வழி பாலியல் வேட்கையைக் கட்டுப்படுத்துவதேயாகும். மணத்துறவு பூண்டவர்களைப் போல செபதவ முயற்சிகளால் இறை அருளைப் பெற்றுத் தூய வாழ்க்கை வாழமுடியும்.

வினா 5

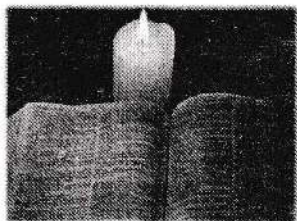
இரக்கத்தின் ஆண்டை முன்னிட்டு திருத்தந்தை அவர்கள் வெளியிட்ட சுற்றுமடலில் வலியுறுத்தப்படுகின்ற முக்கியமான கருத்துக்களை கூறுவீர்களா?

திருத்தந்தையின் சுற்றுமடலில் பல்வேறு கருத்துக்கள் இல்லை. மாறாக அது ஒரே மையக் கருத்தைத்தான் கொண்டிருக்கிறது. அதை இந்த யூபிலி ஆண்டின் விருதுவாக்கான “தந்தையைப்போல் இரக்கமுள்ளவர்களாய் இருங்கள்” என்ற வார்த்தைகளால் திருத்தந்தை வெளிப்படுத்தி உள்ளார். “உங்கள் தந்தை இரக்கமுள்ளவராய் இருப்பது போல் நீங்களும் இரக்கம் உள்ளவர்களாய் இருங்கள்” (லூக் 6:36) என்ற இயேசுவின் வார்த்தைகளில் இருந்துதான் இவ்விருது வாக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே இந்தச் சுற்றுமடலில் திருத்தந்தை நமது வானகத்தந்தை இரக்கமுள்ளவராய் இருக்கிறார். அதுபோல் நாமும் எமது சகோதரர் சகோதரிகள் மட்டில் பரிவன்புள்ளவர்களாய் இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றார். குறிப்பாக எமது பிறரன்புச் செயல்கள் மூலம் ஏழை எளியவர்கள், துன்புறுவோர், ஒடுக்கப்பட்டோர் போன்றவர்களுக்கு நாம் ஆறுதலும் ஆதரவும் அளிக்கவேண்டும் என்பதையே வலியுறுத்தியுள்ளார்.

கண் பார்வை அற்றவன் குருடன் அல்ல,
தன் குற்றங்களை உணராதவன்தான் குருடன்
-மகாத்மா காந்தி-

இரக்கம் நிறைந்த இறைவன்: ஓர் வேதாகம தரிசனம்

அருட்சகோதரன் சி.அஜந்தன்

இறைதுணை கொண்டு எழுதப்பட்ட வேதாகமம் இறை இரக்கத்தின் இறை மனித உறவின், சாட்சியாக நூற்றாண்டுகள் பல தாண்டி, மானிட வரலாற்றின் வழிகாட்டியாக நிலைத்து நிற்கிறது. உங்கள் தந்தை இரக்கமுள்ளவராக இருப்பது போல நீங்களும் இரக்கம் உள்ளவர்களாய் இருங்கள் (லூக் 6:36) என்று இரக்கத்தின் நற்செய்தியாளராகிய தூய லூக்கா இறைவன் யார் என்பதை இரத்தினச் சுரக்கமாகக் கூறுகின்றார். எகிப்து எனும் அடிமைத்தனங்களும், புலம்பல்களும் நிறைந்த சாவின் பள்ளத்தாக்கிலிருந்து கதறிய இஸ்ரேயேலின் நிலைகண்டு இரக்கம் கொண்ட இறைவனை இஸ்ரேயேலர் கண்டு கொள்ளவில்லை. அந்த கண்ணுக்குத் தெரியாத கருணைக் கடவுளின் முழு உருவமாக தோன்றியவரே இயேசுக் கிறிஸ்து. 'அவரோ கண்ணுக்குப் புலப்படாத கடவுளின் சாயல். கல்வாரி எனும் மலை முகட்டிலே துடிதுடித்து அகல விரித்த கைகளோடு சிலுவையில் இறந்து கிடந்த இயேசு இறை இரக்கத்தின் முழுமையின் வடிவமாக இருக்கிறார். பரிசுத்த வேதாகமம் முழுவதும் இந்த இறை இரக்கத்தின் செயற்பாடுகள் இழையோடிக் கிடக்கின்றன.

'இரக்கத்தின் யூபிலி ஆண்டாக எமது திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அவர்கள் அறிவித்திருக்கும் இந்த நேரத்தில், இரக்கத்தின் இறைவனை வேதாகமத்தின் பின்னணியில் அலசிப்பார்ப்பது அர்த்தம் பொதிந்ததாக இருக்கின்றது. நீண்டு தொடரும் மானிட வாழ்வியலின் வோரோட்டமாய் அல்லது இறை உணர்வு மிக்க மானிடக் குழுமத்தின் உயிர்த்துடிப்பாக இந்த இறை இரக்கம் இருப்பது விவிலியத்தில் நிதர்சனமாகத் தெரிகின்றது. இவ் ஆய்வு, இறைவனைப் பற்றிய பார்வையில் ஒரு தெளிவை, உண்மையை எமக்கு தரும் என்பது நிஜம்.

பழைய ஏற்பாட்டில் இரக்கத்தின் இறைவன்

பழைய ஏற்பாட்டிலே கடவுளுக்கும் உடன்படிக்கையின் மக்களான இஸ்ரேயேலருக்கும் இடையேயான நெருங்கிய மிக நீண்ட உறவின் வரலாற்று அனுபவத்திலே, இஸ்ரேயேலர் இறைவனை மாபெரும் இரக்கத்தின்

தந்தையாக கண்டனர். தவறு செய்கிறபோது கண்டித்து திருத்தும் நல் தந்தையாகவும் கண்டார்கள். தோந்து கொள்ளப்பட்ட இஸ்ரவேல் மக்கள் மீண்டும் மீண்டும் உடன்படிக்கை விதிகளை மீறி இறையுறவை முறித்துக் கொண்டு கடவுளின் மனத்தைக் காயப்படுத்தினர். ஆனால் தாம் செய்த தவறை உணர்ந்தபோது மனம் நொந்து, வருந்தி, இறை இரக்கத்தை பெற்றுக் கொண்டார்கள். இறைவாக்கினர்கள் இத்தகைய உணர்வை அவர்கள் மத்தியில் விதைப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர்.

விடுதலைப்பயணம் 34:6-7 இல் “இரக்கமும் பரிவுமுள்ள இறைவன் சினம் கொள்ளத் தயங்குபவர், பேரன்பு மிக்கவர், நம்பிக்கைக்குரியவர்” என்று கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறு இஸ்ரவேல் மக்கள் இறைவனைப் பற்றிய சரியான புரிதல் கொண்டிருந்தமையால்தான், “என் தலைவரே, நீர் எங்களோடு வந்தருளும். எங்கள் கொடுமைகளையும் பாவத்தையும் மன்னித்து எங்களை உம் உரிமைச் சொத்தாக்கிக் கொள்ளும்” (வி.ப34:9) என்று உரிமையோடு மன்றாட முடிந்தது.

அருளும் இரக்கமும் நிறைந்த கடவுள்.

“அருளும் இரக்கமும் உடையவர் ஆண்டவர்” (தி.பா 111:4) திருப்பாடல் ஆசிரியர் கடவுளின் இரக்கத்தை கருணையை அன்பை அனுபவித்துப் பாடியதை இவ்வசனத்தில் தெளிவாகக் காணமுடிகிறது. “என் தலைவரே! நீரோ இரக்கமிகு இறைவன், அருள் மிகுந்தவர், விரைவில் சினமுறாதவர், பேரன்பும் உண்மையும் பெரிதும் கொண்டவர்” (தி.பா 86:15). மனித சிற்றறிவுக்குச் சிக்காத கடவுளின் இரக்கத்தை மட்டுப்படுத்தப்பட்ட மனித எழுத்துக்களுக்குள் விளங்கிட முயல்கின்றனர். “அவர் தமக்கு அஞ்சுவோருக்கு காட்டும் பேரன்பு மண்ணின்று விண்ணளவு போன்று உயர்ந்தது. மேற்கினின்று கிழக்கு எத்துணை தொலைவில் உள்ளதோ, அத்துணை தொலைவிற்கு நம் குற்றங்களை அவர் அகற்றுகின்றார்” (தி.பா 103:11-12).

ஆயர்களுக்கான வாழ்வியலை இரத்தமும் சதையுமாக உணர்ந்து கொண்ட இஸ்ரவேலர், ஓநாய்களோடு போராடி ஆடுகளுக்காக இரத்தம் சிந்திய நல்லாயர்களாக தாம் இருந்த நிலையை அல்லது ஊரில் யாரோ இருக்கக் கண்டிருப்பாளர்கள். செங்குத்துப்பாறையுள்ள மலைச்சரிவில் கொடியிலே சிக்குண்டு தலைகீழாக தொங்கியபடி

உயிருக்காய் போராடிய ஒற்றை ஆட்டுக்காக தன் உயிரைப் பணயம் வைத்த இடையனின் கிராமத்துக் கதைகளைக் கேட்ட நினைவுகளில் தாம் கண்ணால் காணாத கடவுளையும் ஒரு அன்பான, இரக்கமுள்ள ஆயனாகக் கண்ட அழகை, திருப்பாடல் ஆசிரியர்; “ஆண்டவரே என் ஆயர், எனக்கேதும் குறைபில்லை... உண்மையாகவே என் வாழ்நாளெல்லாம் உம் அருள் நலமும் பேரன்பும் என்னைப் புடைகுழந்துவரும், நானும் ஆண்டவரின் இல்லத்தில் நெடுநாள் வாழ்ந்திருப்பேன்” (தி.பா 23:1-6) என்று பாடுகின்றார்.

“தமக்கு அஞ்சி நடப்போர்க்கு ஆண்டவர் இரக்கம் காட்டுகிறார்” என இஸ்ரவேலர் கண்ட அனுபவத்தில் இவ்வாறு எழுதுகின்றனர்; “தமக்கு அஞ்சி நடப்போரையும் தம் பேரன்புக்காகக் காத்திருப்போரையும் ஆண்டவர் கண்ணோக்குகின்றார். அவர்கள் உயிரைக் சாவினின்று காக்கின்றார்; அவர்களைப் பஞ்சத்திலும் வாழ்விக்கின்றார்” (தி.பா 33:18-19).

அன்புள்ள தாயாக ஆண்டவனை கண்டார்கள்.

உலகத்தில் எல்லாக் குற்றங்களும் மன்னிக்கப்படுகிற நீதிமன்றம் தாய் உள்ளமே, என்பது எமது வாழ்வியல் அனுபவம். இஸ்ரவேலரும் தங்கள் கடவுளை நேசமுள்ள, பாசமுள்ள தாயாக்கி உணர்ந்தார்கள். பழைய ஏற்பாட்டு கடவுளும் தன்னை அன்புள்ள தாயாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். “இதையே பால் குடிக்கும் தன் மகவை தாய் மறப்பாளோ? கருத்தாங்கியவள் தன் பிள்ளைமீது இருக்கம் காட்டதிருப்பாளோ, இவர்கள் மறந்திடினும் நான் மறக்கவே மாட்டேன்.” (எசாயா 49:15) கிணற்றடிக்குத் தண்ணீர் அள்ளப் போகும் போதும், காட்டு வரப்போரம் சுள்ளி பொறுக்கிச் சுமந்து வரும் போதும், ஏணையில் தூங்கும் குழந்தையின் மீதே நினைவு முழுக்க சுழலும் எங்கள் வீட்டு அம்மாவாக ஆண்டவர் தன்னை வெளிப்படுத்தி, எம் நெஞ்சுக்கு நெருக்கமானவராக ஆகிவிடுகிறார். “தாய் தன் பிள்ளையை தேற்றுவதுபோல் நான் உங்களைத் தேற்றுவேன்” (எசாயா 66:13) என்ற இறைவார்த்தைகள் இறைவன் தாயுள்ளம் படைத்தவர் என்பதை எமக்கு சொல்கின்றது.

இதைவிட எப்படி சொல்வது நான் உன்னை உயிருக்குயிராய் நேசிக்கிறேன் என்பதை; “இஸ்ரவேல் குழந்தையாய் இருந்த போது அவன்மேல் அன்பு கூர்ந்தேன்; எகிப்திலிருந்து என்மகனை அழைத்து வந்தேன்... எப்ராயிமுக்கு நடை பழக்கியது நானே, அவர்களைக்

கையிலேந்தியதும் நானே, ஆயினும் அவர்களைக் குணமாக்கியது நானே என்பதை அவர்கள் உணராமல் போனார்கள்.... எப்ராயிமே! நான் உன்னை எப்படிக்கைவிடுவேன், இஸ்ரவேலே! உன்னை எப்படிக்கைநெகிழ்வேன், என் இரக்கம் பொங்கி வழிகிறது” (ஓசேயா 12:1-8).

கண் காணாத கடவுளின் கருணைமுகம் இயேசு

இறை இரக்கத்தின் முழு வெளிப்பாடாக, மனித உருவாக, கண்ணால் காண முடியாத கடவுளின் கருணை முகமாக வந்தவரே இயேசு. ‘பலமுறை, பல வகைகளில், முற்காலத்தில் இறைவாக்கினர் வழியாக நம் மூதாதையரிடம் பேசிய கடவுள் இவ்விறுதி நாட்களில் தம் மகன் வழியாக நம்மிடம் பேசியுள்ளார்... கடவுடைய மாட்சிமையின் சுடரொளியாகவும் அவருடைய இயல்பின் அச்சப் பதிவாகவும் விளங்கும் இவர், தம் வல்லமைமிக்க சொல்லால் எல்லாவற்றையும் தாங்கி நடத்துகிறார்” (எபிரேயர் 1:1-3). பழைய ஏற்பாட்டுக் கடவுளின் விம்பமாக, பிரதியாக நோக்கப்படுகிறார் கிறிஸ்து. இவரே இறைவெளிப்பாட்டின் உச்சமும் நிறைவுமாக விளங்குகிறார். இறை இரக்கம் தொடர்பான பழைய ஏற்பாட்டு மரபு முழுமையின் மீது நிலையான ஒரு தாக்கம் செலுத்துகிறார். இறை இரக்கம் தொடர்பான அவரது போதனைகள், உவமைகளைத் தாண்டி பலபடி மேலே சென்று அவரே இரக்கமாகிறார்; ‘அவரது இருப்பே தன்னியில்பில் இரக்கமாக உள்ளதாக’ புனித இரண்டாம் யோவான் பவுல் குறிப்பிடுகிறார்.

“கடவுளை யாரும் என்றுமே கண்டதில்லை; தந்தையின் நெஞ்சத்திற்கு நெருக்கமானவரும் கடவுள் தன்மை கொண்டவருமான ஒரே மகனே அவரை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்” (யோவான் 1:18) “அவர் கட்புலனாகாத கடவுளினது சாயல்... (கொலோ 1:15) இவ்வாறு இரக்கமுள்ள தந்தையின் வெளிப்பாடாக கிறிஸ்து இருக்கின்றார்.

லூக்கா

லூக்கா நற்செய்தியிலே திருமுழுக்கு யோவானின் சீடர்கள் நீர் தாம் மெசியாவா? என்று கேட்டபோது இயேசு தன்னுடைய இரக்கத்தின் செயல்களுடாக தன் முகவரி சொல்கிறார். “பார்வையற்றோர் பார்வை பெறுகின்றனர்; கால் ஊனமுற்றோர் நடக்கின்றனர், தொழுநோயாளர் நலமடைகின்றனர்; காது கேளாதோர் கேட்கின்றனர், இறந்தோர் உயிருடன்

எழுப்பப்படுகின்றனர். ஏழைகளுக்கு நற்செய்தி அறிவிக்கப்படுகின்றது.” (லூக்கா 7:22). இயேசு தன் போதனைகளிலும் சிறப்பாக இறை இரக்கத்தின் உச்சத்தை காணாமற்போன ஆடு காணாமற்போன திராக்கமா, காணாமற்போன மகன் உவமைகளுடாக சிறப்புற விளக்கினார்.

மத்தேயு

“நான் பலியை அல்ல இரக்கத்தையே விரும்புகிறேன்” (எசாயா 6:6) என்ற ஓசையா இறைவாக்கினரின் வார்த்தைகளை இயேசு அடிக்கடி பயன்படுத்துகிறார். வரி தண்டுபவரான மத்தேயுவை அழைத்தபோதும், (மத்தேயு 9:13) ஓய்வு நாள் ஒன்றில் வயற்காட்டு வரப்போரம் நடந்து சென்ற இயேசுவின் சீடர்கள் கதிரகளைக் உண்டதற்காக விமர்சிக்கப்பட்ட போதும் இயேசு “பலியை அல்ல இரக்கத்தையே விரும்புகிறேன்” என்கிற வார்த்தைகளைக் கூறுகிறார். இந்த ‘இரக்கம்’ யூத சமய சட்டங்களின் ஆணிவேரையே அசைப்பதாய்ப்பட்டது. கடவுளை, கையில் தராசோடு நிற்கும் நீதிபதியாக கண்ட, சட்டத்தின் வரிகளையெல்லாம் அழிக்க முடியாத கைரேகைகளாக பார்த்த யூத சமய மதவாதிகளுக்கு “சட்டத்திற்காக அல்ல மனிதன்; மனிதனுக்காகவே சட்டம்” என்ற போதனை, தாங்கள் சட்டங்களால் கட்டி வைத்த ‘கடவுள் கோட்டையையே’ தகர்த்துப் போடுகிற அணுகுண்டென அலறினார்கள். ஆனால் இயேசுவோ, நீங்கள் என்னைக் கொன்று போட்டாலும் பரவாயில்லை, நான் பார்த்ததையும் கேட்டதையுமே பேசுகிறேன். நான் அனுபவித்த தந்தை இரக்கமே உருவானவர் என்பதை மீண்டும் மீண்டும் புரிய வைத்தார். அவர்கள் கண்களை மறைத்த சட்டத்தை கொஞ்சம் தூக்கி நிஜக்கடவுளைக் காட்டினார்.

தான் உயிருக்குயிராய் நேசித்த ஒரே மகனை சாவுக்கு கையளித்தது இறைவன் மனுக்குலத்தின் மேல் பல நூற்றாண்டுகளாக காட்டிய இரக்கத்தின் நீட்சியின், உச்சமாக காணலாம். இந்த இரக்கம் ஆழம் காண முடியாத அன்பின் ஊற்றிலிருந்து பொங்கி வழிந்து மனுக்குலத்தை நனைக்கிறது. “தம் நண்பர்களுக்காக உயிரைக் கொடுப்பதைவிட சிறந்த அன்பு யாரிடமும் இல்லை” (யோவான் 1:13). இந்த தற்கொடை அன்பே உயிரைக் கொடுக்கிற அளவான தியாகத்தை சாத்தியப்படுத்தியிருக்கிறது.

பாவப்பட்ட மனுக்குலத்தை மீட்டு உயிர் கொடுத்த இயேசு, உயிர்த்த பின் தன் சீடர்களுக்குத் தோன்றி, “தூய ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள், எவருடைய பாவங்களை மன்னிப்பீர்களோ, அவை மன்னிக்கப்படும்” (யோவான் 20:22-23) என்று கூறி தன் இரக்கத்தின் பணியை தன் சீடர்கள் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டுமென அழைப்பு விடுகிறார். கடவுளை நம்புவதென்பது அவரது இரக்கத்தில் நம்பிக்கை வைப்பதாகும்.

இயேசு யூத சட்டங்களை உடைக்கவில்லை. அவர் எல்லாச் சட்டங்களையும் ஒன்று திரட்டி அன்பின் கட்டளைகளாக தந்தது, கடவுள் தொடர்பான பார்வைக் கோணத்தில் மிகப்பெரிய புரட்சிகரமான திருப்புமனையாக அமைந்தது. “அன்பில்லாதோர் கடவுளை அறிந்து கொள்ளவில்லை, ஏனெனில் கடவுள் அன்பாய் இருக்கிறார்.”

“உங்கள் தந்தை இரக்கமுள்ளவராக இருப்பதுபோல நீங்களும் இரக்கமுள்ளவர்களாக இருங்கள்” (லூக்கா 6:36) என்பதற்கும், “மானிடரை நம் உருவிலும் சாயலிலும் உண்டாக்குவோம். (தொ.நா 1:26), என்பதற்கும் “எங்களுக்குக்கெதிராகக் குற்றம் செய்வோர் அனைவரையும் நாங்கள் மன்னிப்பதால் எங்கள் பாவங்களையும் மன்னியும்” (லூக்கா 11:4) என்பதையும் ஒரே பார்வையில் நெருக்கமாகப் பார்க்கிறபோது “இரக்க முடையோர் பேறுபெற்றோர் ஏனெனில் அவர்கள் இரக்கம் பெறுவர்” (மத்தேயு 5:7) என்கிற மலைப்பொழிவு தெளிவாகி விடுகிறது. இரக்கத்திற்கும் எமக்கும், இரக்கத்திற்கும் இறைவனுக்கும் இடையே உள்ள உறவு துல்லியமாக துலங்குகிறது.

கிறிஸ்தியாக

“பலர் இறைவனுடைய இரக்கத்தை எதிர்ப்பது போலத் தோன்றுகிறது. மேலாக, இரக்கம் என்ற எண்ணக்கருவை வாழ்வின் நிஜங்களில் இருந்து ஓரங்கட்ட முனைகின்றனர்; மனித இதயத்தை இரக்கம் என்ற இருப்பு நிலையில் நின்று திசைதிருப்ப முயல்கின்றனர்” என புனித இரண்டாம் ஜோவான் பவுல் குறிப்பிடுகிறார். மனித நிர்வாகக் கட்டமைப்பு நோக்கில் ‘இரக்கம்’ என்ற உணர்வுப் புள்ளி ஓர் உடைவாக பல மனிதர்களால் உணரப்படுவது ஊனமுற்ற மனச்சாட்சி கொண்ட மனித இனம் உருவாகி வருவதைக் காட்டுகிறது.

இச்சிறு ஆய்வு கடவுளின் இரக்கம் தொடர்பான வேதாகமத்தின் எல்லா பக்கங்களையும் தொடவில்லை என்பது உண்மை. இறைவன் இரக்கம் நிறைந்தவராக இருக்கிறார் என்ற உண்மையை ஐயமின்றி உணர போதுமான சில மேற்கோள்கள் மட்டுமே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

இறுதியாக 1950களில், இறையியலாளர் றெஜினோல்ட் லக்ளேஞ்ஜ் எழுதிய கருத்துக்கள் இங்கு மிகப்பொருத்தமானவையாக உள்ளன. “இறைவனின் எல்லாச் செயல்களின் வேர்ப்பகுதியாக இருப்பது அவரது இரக்கமே. இவ்விரக்கம் அவரது எல்லாச் செயற்பாடுகளிலும் ஊடுருவிக் காணப்படுவதோடு அதுவே மேலோங்கி நிற்கிறது. இறை இரக்கம் எத்துணை தாக்கம் நிறைந்ததாக உள்ளதென்றால் இறைவனின் நீதியைத் தாண்டி மதிப்புப்பெற்று நிற்கிறது. இறை இரக்கத்தின் முன் நீதி இரண்டாம் நிலையையே பெறுகிறது.” இது அளவு கடந்த இறை அன்பின் வெளிப்பாடாக மனிதச் சிறு மூளைக்கு சிக்கிடாத மறை பொருளாகவே உள்ளது.

கிறிஸ்தவர்களான எமது ஆன்மீக வாழ்வின் திசைகாட்டி மரமாக உள்ள திருவிவிலியம் முழுவதும் நடந்து வருகிற இறைவன் எல்லா இருப்பு நிலைகளையும் தாண்டி அன்பும் இரக்கமுமாக இருக்கிறார் என்பது மிகத் தெளிவாக விளங்குகிறது. ஆகவே மீண்டும் நினைவு படுத்துகிறேன்;” உங்கள் தந்தை இரக்கமுள்ளராக இருப்பது போல நீங்களும் இரக்கமுள்ளவர்களாக இருங்கள் (லூக்கா 6:36).

A man never so beautifully shows his
own strength as when he shows
mercy towards poor.

கிறிஸ்துவின் பிறப்பு இரக்கத்தின் உன்னத வெளிப்பாடு

அருட்சகோதரி சொபியா பஸ்ரியாம்பிள்ளை (HFB)

அகிலத்தையும் அதிலடக்கும் அனைத்தையும் அன்பினால் உருவாக்கிய இறைவன் தன் முதல் படைப்பை தம் உருவிலே படைத்தார். (தொ.நூ1:27) இறைவன், படைப்பாகிய மனிதன் தனிமையாக இருப்பது

நல்லதன்று எனக்கண்டு அவனுக்கொரு துணையை உருவாக்கினார். (தொ.நூ 2:18) இறைவன் படைப்பை ஆண்டு நடத்தவும், பாதுகாக்கவும், விருத்தி செய்யவும் மனிதனுக்களித்த அதிகாரத்தை நன்மைத்தனத்தை தன் சுயதேடலினால் இழந்தபோதும் அவரது

பேரிரக்கம் மனிதனின் மீட்பிலேயே இருந்தது. தன் மகனால் வரும் மீட்பை முன் கூட்டியே அறிவித்தமை தொடக்க நூலில் புதிய ஏவாளாகிய மரியாளின் மாசில்லாத உற்பவத்தை வாக்குப்பண்ணுவதில் வெளியாகின்றது. (தொ.நூல் 3:15) கிறிஸ்து பிறப்புடன் நிறைவேறிய மீட்புத்திட்டத்தை அன்புநிறை இரக்கத்தின் செயலை எபேசியர் 1ம் அதிகாரம் 1-14 வெளிப்படுத்துகின்றது.

பேரிரக்கம் நிறைந்த இறைத்தந்தையின் இவ்வாக்குறுதி கிறிஸ்து பிறப்பில், அவர் தன் ஒரேமகனான கிறிஸ்துவை இவ்வுலகிற்கு அனுப்பியதில் உதயமானது. கடவுளோடு, கடவுளாக இருந்த வாக்கு மனுவுருவாகியதையே நாம் கிறிஸ்து பிறப்பில் கொண்டாடுகின்றோம். (யோவான் 1:1) மனிதன்மேல் கொண்ட பரிவிரக்கத்தாலும், அன்பாலும் “வார்த்தை மனுவுருவானார் - நம்மிடையே குடிகொண்டார்.” (யோவான் 1:14) இந்த மனுவுருவான வார்த்தையின் இயல்பே இரக்கத்தின் வெளிப்பாடு. தன்பிறப்பிலேயே எளியவர்களாக, சமுதாயத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களாகக் கருதப்பட்ட ஏழை இடையர்க்குத் தம் வருகையை, தம்பிரசன்னத்தை ஒளிவடிவில், சமாதானச் செய்தி வடிவில் தூதர்குழாம் வழியாக அறிவித்தார். இறைத்தந்தை தமது மீட்புத் திட்டத்தின் முழுமையும் நிறைவுமாக தமது ஒரே மகனை கன்னிமரியிடம் பிறந்தவராக இவ்வுலகிற்கு அனுப்பினார். (எபேசு 1:3) இயேசு தமது இருப்பினாலும், வார்த்தையாலும், வாழ்க்கையாலும் இறைத்தந்தையின் அன்பு கனிந்த இரக்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார். கன்னிமரியின் மாசில்லா உற்பத்தூடன் ஆரம்பமாகும்

இரக்கத்தின் புனித ஆண்டானது மனித குலத்தின் மட்டில் எமது பரிசுத்த தந்தை கொண்டுள்ள தெளிவான சிந்தனையிலிருந்து வெளிப்படும் ஓர் உண்மையின் ஊற்றாகும். இறை இயேசுவின் முழுவாழ்வையும் சிந்தித்து வாழ்வாக்கும் சவாலை ஒவ்வொருவரும் உண்மையில் ஏற்கும்போதுதான் கிறிஸ்து பிறப்பு - இரக்கத்தின் உன்னத வெளிப்பாடாகத் தனி நபர் வாழ்விலும், குடும்பம், குழும சமூக வாழ்விலும் வெளிப்படுத்தப்படும்.

இயேசுவின் பிறப்பு மட்டுமல்ல பகிரங்க வாழ்வில் அவரது ஈடுபாடும் பல்வகையிலும் இறைத்தந்தையின் இரக்கத்தையொட்டியதாகவே விளங்கியது. மலைப்பொழிவின் எட்டுப் பெறுபேறுகளில் ஒன்றாக இரக்கத்தையும் குறிப்பிடுகின்றார். “இரக்கமுடையோர் பேறுபெற்றோர், ஏனெனில் அவர்கள் இரக்கம் பெறுவர்”. அதுவுமன்றி அவர்பொருட்டு இகழ்ச்சியையும் துன்பத்தையும் எதிர்ப்புக்களையும் சந்திக்கும் போது நீங்கள் பேறுபெற்றவர்கள் என்றும், முன்பிருந்த இறைவாக்கினரும் துன்பத்தை எதிர்நோக்கினார்கள் என்றும் இயேசு கூறுகின்றார். சாதாரண வாழ்வில் நாம் எதிர்கொள்ளும் கஷ்டங்களும் இவைதான். ஆனால் அவரது மன நிலையாகிய இரக்கத்தை, மன்னிப்பை, கனிவை, பரிவை வாழ்வில் கையாளும் போதுதான் அவர் கூறிய பேறு எம்முடையதாகின்றது.

இயேசுவின் பகிரங்க வாழ்வின் படிப்பினைகள், வாழ்க்கை நெறிகள் இரக்கத்தின் உன்னத வெளிப்பாடாகின்றது. “கண்ணுக்குக்கண், பல்லுக்குப் பல்” (மத் 5:38) என்று கூறப்பட்ட பழைய ஏற்பாட்டுக் கோட்பாட்டை இயேசுவின் மனித மாண்புடன் கூடிய மனிதநேயம் இரக்கத்தை மையமாக்கிய வாழ்வுக்கு இட்டுச் செல்கின்றது. எதற்கும் எதிர்ப்பும், அடாவடித்தனமும், வஞ்சம் தீர்க்கும் மனப்பான்மையும், உயிர்க் கொலைகளும் ஏன் வெறிகொண்டு உயிர்களைப் பலியெடுக்கும் மனநிலையும் நிலவும் இன்றைய கால கட்டத்தில் “தீமை செய்பவதை எதிர்க்க வேண்டாம், மாறாக உங்கள் வலக்கன்னத்தில் அறைபவருக்கு மறுகன்னத்தையும் திருப்பிக் காட்டுங்கள்” (மத் 5:39) என்ற இயேசுவின் பொன்மொழிகள் உலகியல் பார்வையில் கருத்தற்ற ஒன்றாகத் தோன்றினாலும் இரக்கத்தின் நிறைவையே இது காட்டுகின்றது.

மத்தேயு நற்செய்தி அதிகாரம் ஐந்து இயேசுவின் இரக்கம் நிறைந்த மனநிலையை வாழ்வின் படிக்கற்களாகப் படிப்பித்து நிற்கின்றது. அடுத்து இயேசுவின் செயற்பாடுகள், அவர் ஆற்றிய புதுமைகள் யாவும் உன்னத வெளிப்பாடான அவரது இரக்கத்தையே மையமாக்கியதை நாம் நற்செய்தியூடாகப் பார்க்கின்றோம். இறைத்தந்தையின் இரக்கமே உருவான கிறிஸ்து மனிதரையும் அதே கண்ணோடு நோக்கிப்பார்க்கவும், மனித

தேவைகள் ஒவ்வொன்றிலும் முழுமனித உருவாக்கத்தையும், முழுமனித விடுதலையையும் மையமாக்கிய பணியையே மேற்கொண்டார். இறைத் தந்தையின் அன்பில் சிதறிய மக்களை ஒன்று சேர்க்கும் பணியில் இயேசு கையாண்ட ஆயுதம் அன்பும் இரக்கமுமே.

சமூகத்தால் இகழப்பட்டவர்கள், தொடக்கூடாதவர்கள் என்று விலக்கி வைக்கப்பட்டவர்களைக் கூட அணுகி அவர்கள் தேவைகளை யறிந்து நோயிலிருந்தும், மனித சமூகத்தின் கட்டுப்பாடுகளில் நின்றும் விடுவித்தார். (லூக் 5:13) மனுக்குலத்தை மீட்கத் தன்னைப் பரலோக தந்தை தெரிந்ததை தன் ஏக, முக்கிய பணியாகக் கொண்டு எதிர்நோக்கிய எச்சந்தர்ப்பத்தையும் கைநெகிழாது, குணப்படுத்தல் மூலம் தந்தையின் இரக்கம் நிறை இதயத்துள் அவர்களை இணைப்பதில் மகிழ்வு கண்டார்.

குறைகாணும் பரிசேயரும், மறைநூல் அறிஞரும் ஒதுக்கிய வரிதண்டுபவர்கள், பாவிகளுடன் பந்தியமர்ந்ததில், தனது பணி நோயுற்றவர் களுக்கே அன்றி நோயுற்றவர்கட்கு அல்ல என்பதை வெளிக்கொணர்ந்தார். பாவிகளையே தான் தேடிவந்ததாகக் கூறினார். இறைத்தந்தையில் விசுவாசமும், அவர் இரக்கத்தில் நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்துவதே இறைமகனின் இலக்காக இருந்தது. இதன்மூலம் இறையரசைக் கட்டுவதையே நோக்காகக் கொண்டார். (லூக் 5:27-31)

குற்றம்சாட்ட விழைவோர் நேராக் குறை கூறுவதை விட்டு, பல சமய சமுதாயச் சட்டதிட்டங்களையும், சில சந்தர்ப்பங்களையும் மேற்கோள் காட்டிக் குறைகூறுவதையும் இயேசு தன்வாழ்வில் எதிர்கொண்டார். பசிக்கு உணவுண்ட சீடர்கள் ஓய்வு நாளில் கதிர்கொய்ததாகக் குறை கூறியவர் கட்கு மனித மாண்பும் மனித தேவையுமே முதன்மை என்பதையும் “ஓய்வுநாளும் மானிட மகனுக்குக் கட்டுப்பட்டதே” என்னும் தனது இறை பணியின் முதன்மையையும் எடுத்தியம்பினார். (லூக் 6:5)

இரக்கத்துக்கு இடமின்றி, விடுவிக்கப்படாத நிலையில் மக்களை ஒடுக்கிய அதிகாரவர்க்கத்துக்கு சவால் விடுக்கும் கேள்விகளை தொடுத்து அவர்களை அடக்கியது மட்டுமல்ல, சமூகத்தில் பாவிகளும், நோயுற்றோரும் மகிழ்வுடனும் சுகத்துடனும், விடுதலையுடனும் வாழ வழி செய்தார். இதனை கை சும்பியவரை குணமாக்கியதிலிருந்து அறியவைத்தார். இத்தகைய அடக்குமுறைகள், குறைகாணும் இயல்பு, வேதசட்ட திட்டங் களைச் சாடி செய்ய வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்யாதுவிடல், அதிகாரம், அறிவு, சமூகத்தராதரம் இவற்றைப் பயன்படுத்தி செய்யவேண்டிய நன்மைகளைச் செய்யாமலும், செய்வோரைக் தடுத்தும், குறைகூறியும்,

குற்றம் கண்டுபிடித்ததும், கண்டித்தும், துன்புறுத்தியும், சிறைவைத்தும், மனிதவிடுதலைக்குக் குந்தகம் விழைப்போர் இன்றும், எம்மிடையேயும் இல்லையா? இதயத்தில் ஈரமிருந்தால், இரக்கம் இன்னதென்று உணர்ந்தால் இத்தகைய நிகழ்வுகள் குறையும்ல்லவா! இம்மண்ணில் மனிதனாகப் பிறந்த கிறிஸ்து இறைவனின் உன்னத கொடையாகிய இரக்கத்தை ஒவ்வொரு மனிதனும் வாழ்ந்து, தன் அயலவனுக்கு வாழ்வு கொடுக்கவும் இந்த உயரிய பண்பில் இறைவனுடன் இணையவும் தன் வாழ்வினால் வழிகாட்டினார். ஆனால் ஊனியல்புக்கு அடிமையாகி, ஆவியின் வாழ்வுக்கு முரணானதைச் செய்யும் சார்புடையவர்களாகிய மனிதர் தீய ஆவியின் கனிகளைத் தமதாக்கி வாழ்வில் இறையாட்சியை உரிமைப் பேறாகப் பெறமுடியாமல் தவிக்கின்றனர். உள்ளார்ந்த தன்னாய்வில் இறைவனைச் சந்திப்பதில்தான் கிறிஸ்து இயத்தில் பிறக்கவும், உதயமாகவும் முடியும்.

கிறிஸ்து உள்ளத்தில் பிறக்கும் போதுதான் இயல்பாகவே இரக்கம் வாழ்வாக முடியும். ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் நிகழ்ந்த கிறிஸ்து பிறப்பு, அவர்கொணர்ந்த அன்பு, சமாதானச் செய்தி எம்மில் ஒளிர்ந்து மன்னிப்பு, பரிவு, இரக்கம் என்ற மதிப்பீடுகளில் மலரும் போது மட்டுமே அவர் இரக்கத்தின் பார்வையை நம்மால் வாழவும் பரப்பவும் முடியும். காணாமற்போன ஆட்டின் உவமையில் (லூக் 15:1) கும்பலான தொண்ணூற்றொன்பது ஆட்டையும் விட்டு வழிதவறியதைத் தேடிய ஆயன் - அந்த ஒன்றின் விலைமதிப்பை, அருமையை அதன் அன்பை இழந்து தவித்ததை எம் வாழ்வில் குடும்பத்தில், குழுமத்தில், சமூகத்தில் உணர்கின்றோமா? ஒன்றை மறந்து மிகுதியைத் தேடுவதில் கவனம் செலுத்துவதில்லையா? ஒன்றுகூட அருமை, என்பதை உணர்ந்து அதற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றோமா? இறைவன் கண்முன் நூறு நீதிமான்களைவிட ஒரு பாவி மதிப்புக்குரியவன்.

இந்நிலையில்தான் சீமோன்வீட்டில் பந்தியமர்கையில் தன்னைத்தேடி வந்த பாவியை வரவேற்றார். குற்றம் மன்னித்து அவள் வருகைபற்றிக் குறை கூறியவர்களுக்கும், சிறப்பாகச் சீமோனுக்கும் பாடம்புகட்டி சமாதானத்துடன் அவளை அனுப்பி வைத்தார். இன்னும் தன் இறந்த மகனை இழந்து தவித்து படையருகே சென்ற நாயின் விதவைத்தாயின் துயர்துடைத்து மகனுக்கு உயிரளித்ததும் அவர் இரக்கமே. நான்கு நாட்களாகி நாரிய உடலுடன் கூடிய லாசாரை உயிர்ப்பித்ததும் லாசாரின் சகோதரிகள்பால் கொண்ட அன்பும் பரிவிரக்கமும் தான். இவையாவையும் செய்யும்போது அவர் வானகத் தந்தையின் இரக்கத்தைத் தன் வாழ்வாக்கியதும், அவரது ஏகநோக்கமாக இருந்தது.

இன்று சமூகத்தின் வளர்ச்சியும், நவீன கண்டு பிடிப்புக்களும் அதிவேக முன்னேற்றமும் மனிதனை இயந்திரமயமாக்க, அயலவரின் தேவைகள், ஏக்கங்கள் தாக்கங்களுக்குப் போதிய அவகாசம் கொடுக்க முடியாத நிலையில் அவன் வாழ்கிறான். இனம், சமயம், நீதி, சுதந்திரம், விடுதலை என்ற போர்வையில் மனித உயிர்களை வதைத்தல், கடத்துதல், கொலை செய்தல், பயங்கரவாதச் செயல்களில் பயமின்றி ஈடுபடுத்தல் இவை நாளாந்த நிகழ்வுகளாகின்றன. சமாதானத்துக்காகப் போர் என்ற அடிப்படையில் மனிதப்படுகொலைகள் இடம் பெறுகின்றன. இக்கொலைகளுக்கான காரணங்களுக்குக்கூட கூடி இன்று நியாயப்படுத்தல் இடம் பெறுகின்றது. கிறிஸ்து பிறப்பும், அவரது வாழ்வும் பணியும் எமக்கு அளித்த இரக்கம் இறைவனின் கொடை என்பதை நாம் வாழ் மறக்கின்றோம்.

நமது பரிசுத்த தந்தை அண்மையில் பிரகடனப்படுத்திய இரக்கத்தின் யூபிலி ஆண்டு எமக்கோர் அறைகூவல். அன்பையும் அமைதியையும் கொண்டுவந்த கிறிஸ்துவின் பிறப்பு இறைத்தந்தை எம்மேற்கொண்ட இரக்கத்தின் வெளிப்பாடு. இந்த யூபிலி ஆண்டில் இதனை எம் வாழ்வாக்க எம் சிந்தனை, சொல், செயலில் இரக்கமுடையவர்களாய் நடக்க எம்மை அர்ப்பணிப்போம். பரிவிரக்கம் நிறைந்த பிதா எமக்களித்த ஒரே மகனின் வாழ்வை, அவர் மனநிலையை எமது வாழ்வாக்குவோம். தினமும் கிறிஸ்து எம்மில் பிறக்க, இறைத்தந்தையின் இனிய பண்பாகிய இரக்கத்தை நம்வாழ்வாக்க — எமது செபவாழ்வு, இறைவார்த்தையில் ஊன்றிய சிந்தனை, தூய உள்ளங்களாகி இறைவனை நம் இதயத்தில் ஏற்றல், அவர் பிறப்பின்போது எமக்களித்த சமாதானத்தை எம்வாழ்வாக்கி அதை அயலவர்க்கு கொடுத்தல், எதிர்மாறான சிந்தனை, சொல், செயலுக்கு இடங்கொடாது நன்மை பயக்கும் சிந்தனை, சொல், செயலை விழிப்புடன் எமது வாழ்வாக்கல் என்பவற்றுக்கு எம்மைக் கையளிப்போம். கிறிஸ்துவின் பிறப்பில் எம் அனைவர்க்கும் மீட்பு உண்டு; நாம் தூயோராகவும் மாசற்றோராகவும் தம் திருமுன் விளங்கும்படி உலகம் தோன்றுவதற்கு முன்பே கடவுள் நம்மைக் கிறிஸ்து வழியாகத் தேர்ந்தெடுத்தார் என்பதைப் புனித பவுல் எபேசியருக்கு எழுதிய முதல் அதிகாரத்தில் மீட்புத்திட்டம் எனும் பகுதியில் அழகுற எழுதியுள்ளார். இதனை வாழ்வாக்க அவர் அருளும், மனநிலையும் எமக்கு உதவுவனவாக!

இறைவன் வழியில் பயணம் செய்து புனிதம் கண்ட பெற்றோர் இவர்கள்...

புனித லூயிஸ் ஜோசப் அலோய்ஸ் ஸ்ரனின்லோஸ் மற்றும்
புனித செலீ கெரீன்

அருட்சகோதரன் ச.ஜோ சஞ்சதன் IVD

ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவ குடும்பமும் இறைவனின் அன்புக் கொடையாகும். இதுவே, கிறிஸ்தவ விழுமியங்களினதும், சமூகப் பண்புகளினதும் விளை நிலமாக திகழ்கின்றது. எனவேதான் கத்தோலிக்க திருச்சபை ஒவ்வொரு குடும்பங்களையும் அருள் சமூகமாகவும் செபச்சமூகமாகவும் மனிதப் பண்புகள் மற்றும் கிறிஸ்தவ நற்பண்புகளின் இருப்பிடமாகவும், நம்பிக்கையை முதன் முதலில் குழந்தைகளுக்கு அறிவிக்கும் கல்விக்கூடமாகவும் எடுத்துரைக்கின்றது. இவ் இல்லத் திருச்சபையில், பெற்றோரின் பங்கு அளப்பெரியது. இவர்களே இக்கல்விக்கூடத்தின் முதல் ஆசான்கள். இறைவனின் தந்தைப்பண்பில் பெற்றோர் பங்குக்கெடுப்பதால் தங்கள் பிள்ளைகளின் உருவாக்கத்தில் முதல் பொறுப்பு இவர்களுக்கு உரியதாகும். அந்த வகையில், இறைவன் வழியில் பயணம் செய்து அண்மையில் பரிசுத்த திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அவர்களால் புனிதர் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்ட குழந்தை இயேசுவின் புனித தெரசாவின் பெற்றோர்கள் உண்மையிலேயே எம் ஒவ்வொருவருக்கும், சிறப்பாக பெற்றோர்களிற்கும் ஓர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு ஆவர்.

புனித பெற்றோரின் வாழ்வும் வழியும்

1823^{ம்} ஆண்டு ஆவணித்திங்கள் 22^{ம்} நாள் ஐந்து பிள்ளைகளில் முன்றாவது குழந்தையாக, ஆழ்ந்த விசுவாசம் கொண்ட பிரான்சுவா மாட்டின் தம்பதிகளிற்கு புனித லூயிஸ் மாட்டின் பிறந்தார். இவரது பெற்றோரின் ஆழ்ந்த விசுவாசமும், அன்பான வழிகாட்டலும், இவரையும் ஓர் இறைவனின் அன்புப் பிள்ளையாக வாழவும் வளரவும் உதவி செய்தது. கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளில் தனது கல்வியைப் பெற்றுக் கொண்ட இவர் தன்னுடைய வாழ்வில் ஓர் நல்ல இறைபணியாளனாக (குருவாக) வர

வேண்டும் என்ற ஆசையையும் வளர்த்து வந்தார். காலப்போக்கில் கடிகாரம் செய்தலை தனது தொழிலாகத் தேர்ந்து கொண்ட புனித லூயிஸ், வேகம், விவேகம் நிறைந்த ஓர் நேர்மையான உழைப்பாளியாக தன்னை வளர்த்துக் கொண்டார். செப வாழ்வில் ஆழம் கொண்ட புனித லூயிஸ், இறைவனுக்கு பிரியமுள்ள நீதிமானாக தன்னுடைய வாழ்வில் திகழ்ந்தார்.

1831, மார்கழித் திங்கள் 23^{ம்} நாள் அதே ஆழ்ந்த விசுவாசம் கொண்ட இசிதோர் தம்பதிகளுக்கு புனித செலீ கெரின் 2வது குழந்தையாக பிறந்தார். அன்பும், அடக்கமும் கொண்ட இக்குழந்தை இறையன்பிலும், இறைபராமரிப்பிலும் ஆழ்ந்த விசுவாசம் கொண்டு வளர்ந்து, அருட் சகோதரிகளோடு பயின்று, தையல் வேலைகளில் சிறந்து தேர்ந்து, கடின உழைப்பையும், பணிகளில் முழு அர்ப்பணத்தையும் முன்னிலைப் படுத்தியது. அருட்சகோதரியாக வரவேண்டும் என விரும்பிய செலீ, காலப்போக்கில் இறைவனின் திருவுளத்தை உய்த்தறிந்து கொண்டார்.

1858^{ம்} ஆண்டு ஆடித்திங்கள் 13^{ம்} நாள், இவ் விரு இறைவனின் பிள்ளைகளும் தம்மிடையே வளர்ந்த பரஸ்பரஅன்பை உணர்ந்து, அதில் நிலை கொண்டு, திருமண திருவருட்சாதனத்தில் நிறைவுகண்டு அதையே தம் வாழ்வில் இறைவனின் திருவுளமாகவும் மிகவும் தாழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

இளம் தம்பதிகளாக, கிறிஸ்தவ வாழ்வில் வேருன்றி, இறைவனை அன்பு செய்யவும் அவருக்கு கீழ்ப்படிந்து பணிபுரியவும் எப்பொழுதும் தயார் நிலையில் இருந்தார்கள். இவர்கள் வாழ்விலும் பணியிலும் இருந்த ஆன்மீகத்தாகம் இவர்களது குடும்ப வாழ்வை மேலும் மேலும் அழகூட்டியது. வீடு, பங்கு என்ற எல்லைகளைத்தாண்டி இவர்களது மறைப்பணி எங்கும் வியாபித்திருந்தது. அன்புப் பணியே இவர்களது ஆத்மீக மந்திரம். தாழ்ச்சியிலும் கருணையிலும் மனநிறைவு கண்ட இத்தம்பதிகள் தம் வாழ்வின் ஒவ்வொரு செயலிலும் கிறிஸ்துவை மையம் கொண்டார்கள். தமது திருமணவாழ்வின் ஆரம்பத்தில் இறைவனுக்காய் மணத்துறவு கொள்ள எண்ணிய இவர்கள் காலப்போக்கில் இறைவனின் விருப்பை உய்த்துணர்ந்து குழந்தைச் செல்வங்களை இறைவனின் அருளாகக் கண்டார்கள்.

வாழ்வின் சவால்களுக்கு மத்தியிலும், மகிழ்ச்சி உள்ள, இறைவனில் என்றும் நிறைவு காணும் பெற்றோராக வாழ்ந்து, கிறிஸ்தவ

விழுமியங்களை முன்னிலைப்படுத்தி, இறைவேண்டல், குடும்ப மறைக்கல்வி, திருச்சபையின் வாழ்வில் பங்கெடுத்தல், எடுத்துக்காட்டான வாழ்வு மூலம் தங்கள் பிள்ளைகளை கிறீஸ்தவ நம்பிக்கையில் வளர்த்தார்கள். இப்பெற்றோரின் வாழ்வு பிள்ளைகளில் இறைவனையும், இறைவனுக்கான தேடலையும் விதைத்தது அவ்விதை காலப்போக்கில் விருட்சமானது என்பது அவர்களது பிள்ளைகளின் வாழ்விலிருந்து வெளிப்படுகின்றது.

இப்புண்ணிய வாழ்வில், 1877, ஆவணி 28^{ம்} திகதி புனித. செலீ கெரின் புற்றுநோய் காரணமாக இறைவனில் மகிமை பெற மரணமடைய, 1894 ஆடி 29^{ம்} திகதி புனித லூயிஸ் அமைதியிலும், இறை மகிமையிலும் நிறைவு கண்டு மரணமடைந்தார். 2008 புரட்டாதித்திங்கள் 19^{ம்} நாள் திருச்சபை இவர்களது புனித வாழ்வை அங்கிகரித்து அருளாளர்களாக பிரகடனம் செய்தது இன்று புனிதர்களாக திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டு என்றும் எப்பொழுதும் எம்முடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இப் பெற்றோர் எமக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

மனித வாழ்வில் – இறை உளம் தேடி

புனிதராய்போன பெற்றோர் இவர்கள் வழிதனை

நாமும் நாடி புனிதமாய் வாழ்வோம் – இப்புனிதனில் வாழி.

Synopsis

AN OUTLOOK OF MISERICORDIAE VULTAS

'Misericordiae Vultas' is the Papal bull issued by His Holiness Pope Francis for the extraordinary Jubilee year of Mercy. This year of Mercy starts on the 8th December 2015, with the Solemnity of the Immaculate Conception and ends on 20th November 2016 with the liturgical solemnity of Christ the King. This jubilee year recalls the fiftieth anniversary of the closing of the Second Vatican Council.

The church feels her urgent need to show mercy to those in need of it. God's mercy is unconditional and forever. Whoever comes in search of His mercy will find it abundantly. Mercy is the very foundation of the Church's life. The season of lent in this jubilee year has a special significance. The believers are called upon to contemplate the merciful face of the Father – Jesus throughout this season of lent in a special way.

Mercy as the attribute of God the Father springs up towards all people. Pope invites the believers to have more concern towards the people in periphery and to all those who bear wounds and scars in their lives. They must experience the joy of home coming. Opening of the Holy Door of mercy will be a significant action in this year. The Holy Door will be opened in Rome and in all the dioceses.

"Be mindful of your mercy, O Lord, and your steadfast love, for they have been from of old." (Ps 25:6) is the verse to be repeated constantly throughout this jubilee year. Every child must experience the mercy of God and thereby share it with the others.

GOD IS MERCIFUL - A BIBLICAL VIEW

The Holy Bible is the long standing witness of God's abundant mercy. 'Be merciful as your heavenly Father is merciful' (Lk 6:36); the expectation of these words portrays God as the merciful Father. The New Testament

Jesus, who surrendered Himself to the death on the cross for the salvation of humanity, is the face of the unseen Father.

In the Old Testament the people of Israel experienced God as the merciful Father, loving mother and good shepherd. They were also to go to God again and again asking forgiveness for their sins as a child going to his/her mother after dirtying himself/ herself, because they were aware of God's love and mercy. Through prophet Hosea's mouth God speaks to Israel; "How can I give you up, Ephraim? How can I hand you over, O Israel? My heart recoils within me; my compassion grows warm and tender." (Hosea 11: 8)

In the New Testament we visit Jesus as the copy of this merciful Father. Jesus beyond his merciful deeds and words He Himself becomes the mercy is the speciality in Jesus. Since Jesus took the side of mercy He identified Himself with the people who were in need of mercy. St. Matthew's emphasis on the words of Hosea; "I desire steadfast love and not sacrifice" (Hosea 6: 6) portrays Jesus more as a humanist, even at the expense of breaking the laws or going beyond laws in order to show mercy on the suppressed.

Finally the Divine mercy is like the root and principle of all the works of God; it penetrates them with its power and dominates them. Mercy is most influential even to surpass justice which comes only in second place and is subordinate to mercy. Forgiveness calls all to a new existence: that of the authentic children of God.

HEART IS THE HOME OF MERCY- A SOCIAL VIEW

The changes in the social, economic and political value systems caused the serious impact in the life style of the humankind. As the result, the virtues of love, mercy and forgiveness are radically absent in today's world. In this background the Holy Father calls for the jubilee year of mercy. In this year

every human being is entrusted with the prime duty of emulating the Divine mercy in the society.

Man cannot live as an island. He is by nature a social being. As an important part of evangelization, the social unity must be established. This establishment should accommodate people who are comfortable with the culture of indifference.

Today people find it difficult to show mercy due to the influences of modern challenges. It is sometimes regretting that the religious credibility is not shown by the corporal and spiritual works of mercy, but by mere words. The vision of the Holy Father regarding the Church is of a down-to-earth Church- the Church of the poor.

In the post-war context, we have ample responsibility to show mercy and compassion towards others. This jubilee year of mercy instigate us to give hope to all those who are affected by war and other disasters.

Eventually, in this jubilee year of mercy, we are invited not merely to perform words of mercy. Instead, the call is to inculcate in us the merciful heart. We are called to undergo an attitudinal change to be compassionate towards others. This compassionate heart is open to accept everybody, crossing the borders of caste, language, ethnicity etc.

AN INTERVIEW REGARDING THE YEAR OF MERCY WITH REV. FR. MARY JOSEPH

Q: It gives me great pleasure in recording this fruitful experiential sharing with you who have been a committed servant for more than 50 years in the vineyard of the Lord. Dear Father! What is your notion (understanding) in connection to the declaration of our Pope on the 'Year of Mercy'?

A: God's mercy and compassion is very evident in the Scriptures. It is clearly expressed in the book of Psalms. In the Gospels on many occasions Jesus too speaks of His Father's mercy and compassion. But there is no place for mercy and compassion in today's cultural context. Consumerism and materialism have made the people to become more selfish and proud hearted. Therefore, consequences are; violence, conflicts, jealousy and unhealthy competitions etc... found in the world today. So, I humbly feel that it is the need of the time to have such a year of mercy which our Pope declared.

Q: Is it an appropriate or wise decision by our Pope to have declared this year "the Year of Mercy" in the midst of violence, inequalities, unhealthy competitions and war in the present world today?

A: Yes! Absolutely it is a wise decision which is made by the Pope that i have already mentioned above.

Q: While the Church is very particular with regard to its teaching on abortion and homosexuality (same sex marriage) what would you like to say concerning the position and mentality of the Pope on the part of the affected?

A: According to the traditional teaching of the Church abortion and homosexuality (same sex marriage) are sinful. But procured abortion is a grave sin and it is equal to killing or murdering. Also, the homosexuality is sinful and at the same time it is against the nature too. We can never permit these acts.

Q: Are there any healthy alternatives in relation to abortion and homosexuality (same sex marriage)?

A: We have already seen that the above acts are sinful. There can be no healthy ways other than avoiding such acts. Suggestions given by the Church to help those in such needs;

- There are some convents run by the by the nuns in order to give shelter to those who are conceived due to rape and illegal relationship until they give birth to the child, and make necessary arrangements to adopt the child if needed. This is done to safe guard the social density of woman.
- The health condition of the embryo in the womb can be examined by the technology of medicine today. therefore, instead of aborting it, if the embryo is found defective within the womb it can be remedied by the technological gadget of today.
- Sometimes the poverty in the family can be a temptation. Therefore, to reduce the number of the children abortion is never permitted. Instead, the parents are advised to look for good and capable parents who can adopt their child.
- The only way to avoid homosexuality is to have a strong control over their sexual desires. They can lead a holy life through prayer and fasting like celibates.

Q: What are the salient points emphasized in the apostolic letter (encyclical) released by the Pope especially on the occasion of the “Year of Mercy”?

A: Not many points. But the core message that the Pope wants to highlight is that, “Be merciful just as your Father is merciful” Lk 6: 36, the very words taken from the words of Jesus. Thus he invites all of us to be merciful towards our brothers and sisters just as our heavenly Father is merciful towards us.

THE BIRTH OF CHRIST IS THE GREATEST REVELATION OF THE MERCY OF GOD

God created the world and all the other creatures for man just because of His unconditional love towards human beings. Though man committed sin and went away from God, God never abandoned him and in order to redeem him from the slavery of sin He sent His only Son in the form of man through

our Blessed Mary. It is the greatest and by far the excellent revelation of God. It is God's mercy that those ordinary and poor shepherds received the very first message of Jesus' birth through the Angels. The mercy of God is always in search of the poor, marginalized and sinful people who have the thirst to be redeemed. Our Pope Francis realizing this wonderful act of God and has declared this year as the "Year of Mercy".

The Birth of Christ Jesus as the revelation of mercy should be reflected in our personal, family and social lives. Following the footsteps of Jesus we all should show mercy towards others, especially to the poor, simple and ordinary people we meet often. Not only Jesus' birth but also His words, deeds, way of exemplary life and the prayers He prayed are full of mercy. His three years of public ministry was overwhelmed with mercy and love. He broke through all the unnecessary tradition, customs and laws which were the obstacles and burden to the ordinary people by healing, casting out demons, raising from death and forgiving their sins.

This "Year of Mercy" which our Pope has declared is the big challenge for all, and as Christians we should take into consideration this challenge in this scientific and technological world and win over them by our merciful and loving words and act. This is what our Pope is expecting from each and every one of us in this year of mercy.

LOUIS-JOSEPH-ALOYS-STANISLOS MARTINE AND AZELIE-MARIE GUERIN

Louis-Joseph-Aloys-Stanislos Martine was born in Bordeaux the 22nd of august 1823. he was the third of the five children of Pierre-Francois Martin, a captain in the army, and of Marie-Anne- Fanny Boureau, both great Christians with a lively faith. Louis was baptised on august 28, 1823. Louis was a man of faith and of prayer, for a time Louis wished to enter

priesthood. He was a perfect kind of father figure depicted in the scripture: just, upright, loving God and serving Him without deviating.

Azelie-Marie Guerin was born at Gandelain, on the 23rd of December 1831. She was the 2nd of three children of Isidore Guerin, soldier, and of Louise –Jeanne Mace. She studied under the sisters of perpetual adoration. She was an excellent woman: lively, a hard worker, committed to loving God with all her heart.

**இறையியல் கோல வாசகர்கள்
அனைவருக்கும் எம் இனிய நத்தார்,
புதுவருட வாழ்த்துக்கள்!**

வருக எம் ஆயனே!

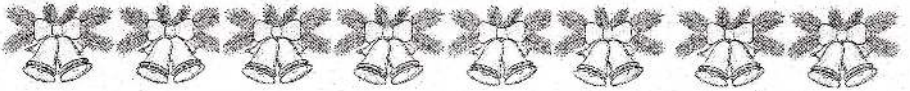

எமது மறைமாவட்டத்தின் 11 ஆவது ஆயராக 28.11.2015 அன்று
யாழ்.புனித மரியாள் பேராலயத்தில் திருநிலைப்படுத்தப்பட்ட

எமது புதிய ஆயர் அருட்கலாநிதி

மேதகு ஜஸ்ரின் பேணாட் ஞானப்பிரகாசம்

ஆண்டகை அவர்களை வாழ்த்தி வரவேற்கின்றோம்.

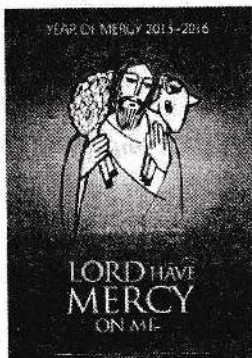

இரக்கத்தின் யூபிலி ஆண்டினை முன்னிட்டு திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் அவர்களால் உயற்றுப்பட்ட செபம்

ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவே!

விண்ணகத் தந்தை இரக்கமுள்ளவராய் இருப்பது

போல / நீங்களும் இருக்கமுள்ளவர்களாய் இருங்கள் என்று கற்பித்தீர்/ என்னைக் காண்பவர் என் தந்தையைக் காண்கிறார் என்றும் / எங்களுக்குக் கூறினீரே/ உமது திருமுகத்தை எங்களுக்குக் காண்பித்தருளும்/ அப்போது நாங்கள் மீட்படைவோம்./

செல்வத்திற்கு அழமைப்பட்டிருந்த சக்கேயுவையும், மத்தேயுவையும் / உமது உற்றுநோக்கிய அன்புப் பார்வை விடுவித்தது./ அது போன்று / உலக இன்பத்தை மட்டும் தேடிய

மகதலா மரியாவுக்கு / விடுதலை கொடுத்தது./ உம்மை மறுதலித்த பேதுருவை / மனம் வருந்தி மனம் குமுறி அழவைத்தது./ மனந்திரும்பிய கள்வனுக்கு விண்ணரசை வாக்களித்தது./

“கடவுளுடைய கொடை எது என்பதை நீர் அறிந்திருந்தால்” என்று/ சமாரியப் பெண்ணிற்கு நீர் கூறிய வார்த்தைகளை / எங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் நீர் சொல்வது போல / நாங்கள் கேட்கச் செய்தருளும்./

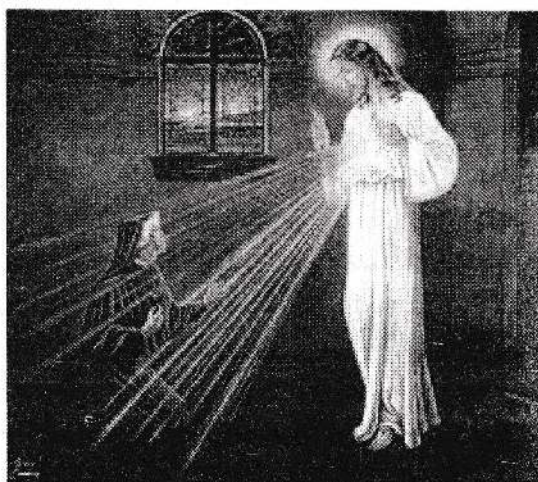
கண் காணாத தந்தையின் காணக்கூடிய திருமுகம் நீரே;/ உமது வல்லமையை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக / மன்னிப்பிலும் இரக்கத்திலும் / வெளிப்படுத்துகின்ற ஒரே இறைவன் நீரே./ உயிர்த்து மாட்சிமை பெற்றுள்ள ஆண்டவராகிய/ உமது காணக்கூடிய திருமுகமாகத் திருச்சபை விளங்குவதாக./

அறியாமையிலும், தவறுகளிலும் இருப்போர்மீது பரிவு

காட்டுவதற்காகவே / உமது அருட்பணியாளர்கள் வலிமையற்ற நிலையை அணிந்து கொள்ளச் செய்தீர்./ உமது அருட்பணியாளர்களை அணுகிவரும் அனைவரும்/ இறைவனாகிய நீர் அவர்களைத் தேடி, / அன்பு செய்து, / மன்னிக்கிறீர் என்பதை உணரச் செய்தருளும்./

இரக்கத்தின் யூபிலி, / இறையருள் நிறைந்த காலமாக அமைய / உமது தூய ஆவியானவரை அனுப்பி / எங்கள் ஒவ்வொருவரையும் அருட்பொழிவு செய்தருளும்./ புதுப்பிக்கப்பட்ட ஆர்வத்துடன், திருச்சபை / ஏழைகளுக்கு நற்செய்தியை அறிவிக்கவும், / சிறைப்பட்டோருக்கும் ஒருக்கப்பட்டோருக்கும் விடுதலையை அறிவிக்கவும், பார்வை இழந்தோருக்குப் பார்வை தரவும், / இந்த யூபிலி, ஆண்டவரது அருளின் காலமாக அமைவதாக! /

இரக்கத்தின் அன்னையான மரியாயின் பரிந்துரை வழியாக/ இவற்றை நாங்கள் இரந்து மன்றாடுகின்றோம்./ தந்தையோரும் தூய ஆவியோரும்/ என்றென்றும் வாழ்ந்து ஆட்சி செய்கிறவர் நீரே, ஆமென்.

இறையியல் கோலங்கள்

தமிழ் இறையியல் அரையாண்டு இதழ்
ஆண்டுச் சந்தா உள்நாடு (அஞ்சல் செலவு உட்பட) ரூபா 200/=

வெளிநாடு (அஞ்சல் செலவு உட்பட) U.S.\$ 20

Euro 18

தனிப்பிரதி 80/=

தொடர்பு கொள்க:

இறையியல் கோலங்கள்

தாய சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி

கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி : 021 222 2482, 021 222 7145

IRAI IYAL KOLANGAL

A Tamil Theological Half - Yearly
Annual Subscription : Local (Incl.postage) Rs. 200/=

Foreign (Incl.postage) U.S.\$ 20

Euro 18

Single Copy Rs.80/=

Correspondence to:

Irai Iyal Kolangal

St.Francis Xavier's Seminary

Columbuthurai, Jaffna,

Sri Lanka.

Tel : 021 222 2482, 021 222 7145